

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொல் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

கட்டுகள் துறை,

வகைகிந்தாமல்

தொழில் - உணர்வு.

அமைப்பில்.

கிருஷ்ணசாமி முதலியார்

அவர்காந்தியம்.

திருவாரூர் விவாக அச்சுக்கடத்திற்

கவர்ட்டிட்டு வகைகிந்தாமல்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[விலை]

1914.

[அச்சு 3]

சிவமயம்.

விவேகசிந்தாமணி மூலமும்

அதற்கிணங்க.

சிலவித்துவான்களால் இயற்றிய
பொழிப்புரையும்,

ம பி லை.

மாணிக்கமுதலியாரவர்களால்.

சென்னை,

விநாயகிராமணி விலாச அச்சுக்கடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914.

௧௦, 28, கப்பிராமணிய முதலி தெருவு.

சிவமயம்

விவேகசிந்தாமணி

மூலமும்-உரையும்.

கடவுள் வணக்கம்.

தேரிசைவண்பா-

அல்லல்போம் வல்வினைபோ மன்னைவலிற்றிற் பிறந்த
தொல்லைபோம் போகாத் துயரம்போம்-கல்வ
குணமதிக மாமருணைக் கோபுரத்துள் வீற்றிருக்குக்
கணபதியைக கைதொழுநக் கால்.

(இதன்பொருள்.) திருவருணைக் கோபாத்துள்
எழுந்தருளப்பெற்ற விநாயகக்கடவுளை (பக்திபேர்
டு) வணங்கிக் கால்களால் அஞ்சலிசெய்யின், சுகை
துன்பங்களும் நீங்கும். வலிய ஆணைநடவச்சேறடை
யுமொழியும், இம்மையிற் சூயவசிற்றிற் கருத்தரித்
துப் பிறந்ததற்குக க ரணமாய் சின்ற பிராரத்தவி
னைபுகலும், இப்பிறப்பிலே தேடப்பட்ட ஆகாமிப
வினைகளும் போகும் எ-று. (க)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆபத்துக் குதவாப்பினை யரும்பசிக் குதவா வன்னந்
தாபத்தைத் தீராத் தண்ணீர் தரித்திரமறியாப் பெண்டர்
கோபத்தையடக்காவேந்தன்குருமொழி கொள்ளாச்சிடன்
பாபத்தைத் தீராத் தீர்த்தம் பயனில்லை யெழுந் தானே.

(இ-ள்.) ஆபத்துக்கு உதவாப்பிள்ளையும், அரிப
பசிக்கு உதவாத அன்னமும், காசுவெப்பத்தைத்தீர்
க்காததண்ணீரும், வறுமையறியாமல் (அதிகசெலவு
செய்யு)மனைவியும் கோபத்தைத்தணிக்காத அரசு
னும், ஆசிரியன் உபதேசித்த மொழிகளைக் கொள்
ளாதமாணக்களும், பாவங்களைத் தீர்க்காத தீர்த்த
ங்களும் ஆகிய இவ்வெழினுதும்பயனில்லை. எ-று ()

பின்னை தான்வயதின் மூத்தாற்பிதாவின்சொற்புத்திகேளா
கள்ளினந்முழுவான்மூத்தாந்நணவனைக்கருதிப்பாரான்(ன்
தென்னதவித்தைகந்ருந் தேனுக்குருவைத்தேடான்
உன்னரோய்பிணிககர்க்தா லுலகர்பண்டிதரைத்தேடார்.

(இ-ள்) மைந்தரும் வயதுமுதிர்க்தபின், தந்தை
சொற்புத்திகேளார்கள். மதுமலர்க்கூந்தலையுடைய
மணியரும் முதிர்க்தபின் தன்கணவர்களை யதிக்க
மாட்டார்கள். மாணுக்கர்களும் தெளிந்து குற்றமந
க்கல்லியைக் கற்றுக்கொண்டபின் ஆசிரியரைத்தே
டார்கள். கோய்தீர்க்தபின் உலகத்தினரும் வைத்தி
யரைத்தேடார்கள். என்றவாறு. (உ)

குக்களைப் பிடித்து காலிக் கூண்டினி யடைந்து வைத்து
யிக்கதொர் மஞ்சள் பூசியிரு மணஞ் செய்தா லுந்தான்
அக்குலம் வேறதாமோ வதினிடம் புணுகுண்டாமோ
குக்களை குக்கணல்லாந் குலத்தனிற் பெரிய தாமோ.

(இ-ள்) புணுகுப்பூனை (வசிக்கத்தக்க) கூட்டினில்
கரையப்பிடித்து அடைத்தவைத்து மேன்மையான
மஞ்சள் முதலியவைகள்பூசி அதிக வாசனை யூட்டி
னாலும் அதுஜா திபில்வருகுமோ? அதினிடம் புணு
குண்டாமோ? நாய்காய்குமல்லாந்வேறுபெரிய ஜா
தியாகுமோ? (ஆகா) எ-று. (௩)

ஒப்புடன்றுக மலர்க்தே யுபசரித் துண்மைபேசி
உப்பி வாக்குழிட்டானு முண்பதே யமுந்தமாகும்
முப்பழ மொபா வன்சம் முகக் கடுத்திடுவா ராயின்
கப்பிய பசிலி னோடு கடும்பசி யாகுத் தானே.

(இ-ள்.) யாவரும் ஒப்பத்தர்க முகமலர்க்கியோடு
உபசாரஞ்செய்து உண்மையான மொழிகளைப்பேசி,
உப்பில்லாக்கழைவார்த்தாலும் (அது) உண்பவர்க்
கு அமிர்தமேயாம் மா, பலா, வாழைமுதலிய முப்
பழவர்க்கக்கனோடு உயர்ந்த அன்னத்தை அன்பி
லாது முகக் கடுத்து ஒருவர்க்கிடுவாராயில், அவை

விவேகசிந்தாமணி

யுண்பவர்க்கு உள்ளபசியினும், மிகுபசியையுண்டா
க்குமல்லாமல் தணிக்காத. எ-று (ச)

கதிர் பெறுசெந்நெல்வாடக்கார்குவய் கண்டுசென்று[தே
கொதிதிரைக்கடலிற்பெய்யுங் கொள்கைபோற்குவயத்
மதிதனம்படைத்தபேர்கள் வாடினோர் முகத்தைப்பாரார்
சிதிரிகப் படைத்தோர்க்கீவார்கிலையிலார்க் கீயமாட்டார.

(இ-ள்) மோக்கூட்டங்கள் சிவந்தநெற்பயிர்கள்
கீரின்றிவாடக்கண்டுப, அங்குநீர்பொழியாது அலை
கள்விசாகின்ற சமுத்திரத்தினிடத்து பெய்யுந்தன்
மைபோல, உலகத்தில்மதிக்கத்தக்கதனம் படைத்த
வர்கள் அதிக நிதியுடையவர்க் கீவரல்லால் நிலையி
லாது வாடினோர்முகங்கண்டுகொடுக்கார்கள் எ-று.

ஆலிலை பூவுங் காயு மளிதரு பழமு முண்டேல்
சாலவே பட்சி யெல்லாம் தன்குடி யென்றே வாழும்
வாலிபர் வகது தேடி வந்திப்பார் கோடி கோடி
ஆலிலை யாதிபோன லங்குவக் திருப்பா ருண்டோ.

(இ-ள்.) ஆலனிருட்சத்தினிடத்து இலை, பூ, காய்,
இனிமைகளும்பழம் முதலியவைசுனிநுந்தால், மிகு
தியாகப் பலபட்சிகளும்மது இருப்பிடம்போல்கு
டிவாழும் இனிமுதலியவைகீங்கி மரம்பட்டுகிற்தில்,
ஒருபட்சியும்சேரா, அத்போல மிகுந்தசெல்வமிரு
க்கில் அளவிறந்தவர்கள் வந்துகடி வந்தனம் செய
வார்கள் செல்வமில்லையெல் ஒருவருங்கூடார்கள். ()

அறுசீரடி யர்சிரிய விருத்தம்.

பொருட்பாலை விரும்புவர்கள் காமப்பா ளிடைமூழ்கிப்
புரன்வர் கீர்த்தி

யருட்பாலா மறப்பாலைக் கனவிலுமே விரும்பார்க
னறிவொன் தில்லார்

குருப்பாலக் கடவுளர்பால் வேதியர்பாற் புரவலாபாற்
கொடுக்கக் கோரார்

செருப்பாலே யடிப்பவர்க்கு விரும்பாலே கோடி
செம்பொன் சேவித்தீவார்.

(இ-ள்.) செல்வத்தினிடத்தே அதிக விருப்பங் கொள்பவர்கள், காமத்தினிடத்தை மூழ்கிப் புள்வார்கள் அருவாசிய செல்வத்தைத் தரும் தருமத்தைக் கனவிலும் விருப்பங்கள், கொஞ்சமும் அறிவிவ்வாதவராய், ஆசாரியரிடத்தும், கடவுளிடத்தும், அந்தணர்களிடத்தும், அரசர்களிடத்தும், ஒருபொருளும் கொடுக்கக்காரர்கள், கோடி செயல்பாள் ஞானிகள் தன்னைப்பாசுரட்சையாற் சிஷிப்பவர்க்கே ஆசைப்பாடு வந்தனஞ்செய்து கொடுப்பார்கள். ()

வேறு.

தண்டாமரையி னுடன்பிறத்துக் தண்டேனுகரா மன்கேம் வண்டோகானத்திடையிருந்து வந்தேகமலமதுவுண்ணும் பண்டே பழகியிருந்தாலு மறியார்புல்லோர் நல்வேலரைக் கண்டேகனித் தங்குறவாடித் தம்மிற்கலப்பர் கற்றோரே.

(இ-ள்.) தவளையானது தன்னுடன்பிறந்து வளர்ந்திருக்கும் குளிர்க்காமரையினுள்ள தேனை உண்ணவறியாது காட்டிலிருந்த வண்டிகளோ வந்து அந்தமதுவைபுண்டுகளிற்கும் (அதுபோல) செடுகாள் பழகியிருக்கினும் கற்றோர் அருமையை அறிவிலார் அறியார் கற்றவரே அறிவர். எ-று. (அ)

கவி விருத்தம்.

வானா மழைதனி னகையந் தூக்கணத்
தானொரு செறிசொலத் தாண்டி பிதற்றிடும்
ஞானமுக கல்விபு கலின்ற னால்களும்
சனருக் குரைத்திடி விடர தாகுமே.

(இ-ள்.) முன்னமே பிரயாசைபாற் கூடுகட்டிவசித்திருந்த ஓர் தூக்கணப்பட்டு, விண்காலம கழித்து தீற்றித்து வசிக்கஇடமின்றி மழையில நனைந்துவருந்திய ஒருவானரத்தைக்கண்டு என்னைப்போல் ஓர் இருப்பிடம் செய்துக்கொள்ளலாகாதா என்றவுடன், குரங்குசினந்து அதன் கூண்டைப் பறித்தெரிந்ததுபோல கல்வியானிறைந்த ஞானநூல்களை அறிவிலார்க் குரைத்திடிவ்துன்பமே உண்டாகும். எ-று.

கிவேசிந்தாமணி

தலைவன் தலைவியைப் புகழ்தல்.

அறுசீர் விருத்தம்.

வண்டு மொய்த் தனைய கடத்தல் மறணசன் டாரவல்லி
கெண்டையோடொத்தகண்ணுள் கிளிமொழி வாயினூரல்
கண்டு சர்க்கரையோ தேனோ கனிபொடி கலந்த பாசோ
அண்டர் மாமுனிவர்க்கெல்லா மமுதமென்றளிக்கலாமே.

(இ-ள்.) வண்டுகள் மொய்த்திருந்ததுபோன்றகூ
ந்தலையும் கயலையொத்த கண்களையும், கிளிமொழி
யொத்தசொல்லையும் உடையமனமத பொக்கிஷமெ
ன்னும் பெயரையுடையகொடிபோன்றவளின் வாயி
னூரல், சற்கண்டோ, சர்க்கரையோ, தேனோ, பழத்
தொடிகலந்த பாசோ (அறிவேயம் ஆயினும்) தேவர்
முனிவர்களுக் கொல்லாம் அயிர்தமென்று கொடுக்க
லாம். ஏ-று. (க0)

கற்பகத் தருவைச் சார்த காசமு மமுதமுண்ணும்
விற்பன விவேகமுள்ள வேந்தரைச் சேர்ந்தோர்வாழ்கார்
இப்புவி தன்னி வென்ற யிலவுகாத் திடுக்கிளிப்போல்
அற்பரைச் சேர்ந்தோர் வாழ்க நரிநரிதாரு மம்மா. *

(இ-ள்.) கற்பகவிருட்சத்தை அடுத்த காசமும்
அமுர் தமுண்ணும் நிகுதியான அறிவுள்ள வேந்த
ரைச்சேர்ந்த எனியரும் வாழ்வடைவார்கள், இலவு
விருட்சத்தின் காயைப்பார்த்து பழுக்கும் பழுக்கு
மென்றுகாத்திருந்து அபலமடைபுல் கிளியைப்போ
ல் அற்பரைச்சேர்ந்தோருலகில் வாழ்வது அரிதினு
மரிதாரும். ஏ-று. (கக)

என்றிசடியாலிரிய விருத்தம்.

ஆலகால வீடத்தையு நம்பலா மாற்றையும் பெருங்
காற்றையு நம்பலாக்
கோலமா மத யானையை நம்பலாக் கொல்லும்வேக்கைப்
புலியையு நம்பலாக்

* அம்மாவென்பது வியப்பிடைச்சொல்.

காலனார் வினா தரை சம்பலாக் கன்னர் வேடர்
 மறவரை சம்பலாஞ்
 சேலை கட்டிய மாதரை சம்பினுத் தெருவினின்று
 தியங்கித் தனிப்பரே.

(இ-ள்.) ஆளகாளன்டம், ருதிபிரசண்டக்காற்று,
 அழகியபெரியாசபாணை, கொல்லந்தக்க வேங்கைப்
 புலி, எமனுவேயிடுக்துதர்கள், வேடர், மறவர், இக்
 யாதிரேபர்க்கையும்சம்பினுலும், சேலைகட்டியபங்கை
 யரை (சம்பொனாது) கட்டியவரேத் தெருவில் தின்று
 மயங்கித்தனிப்பார்கள் ஈ-று (கஉ)

அதுசீர்விருத்தம்

சங்கு வெண்டா மரைக்குத் தந்தைநா யிரவி தண்ணீர்
 ஆங்க கைக்கொய் துவிட்டா வழுக்கச்செய்தீர் கொல்லக்
 துக்ககண்கரைவிற்பொட்டாத் குரியன்காய்துகொல்லா
 தங்களி னிலைமை கெட்டா விப்படித் தயக்குவாரே.

(இ-ள்.) சங்குபோறும் வெள்ளைத்தாமரைக்குச்
 குரியனும், தண்ணீரும், இது மாதாக்கரைக விருக்
 கினும் அத்தாமரைகைக் கொய்து விடும் அகரே
 யதனை அழகச்செய்துகொல்லும், கரையில் விடும்
 குரியன் காய்த்துகொல்லான் அதுபோலத் தங்கள்
 நிலைவிட்டுப்பெயர்க்தயர்கள் இய்விதம்வருவதாயர்
 கள். ஈ-று. (கங)

எண்ணீர் விருத்தம்.

காய்வாலை யனவெடுத்துப் பெருக்கித் தீட்டி னற்றிழை
 யெழுத வெழுத் தாணி யாமோ
 பேய்வாழஞ் சகொட்டைப் பெருக்கித் தண்ணிப்
 பெரியவினக் கேற்றிகைத்தால் வீடதாமோ
 தாய்வார்த் கைகேளாத சகாண்டிக்கென் சாற்றினு
 முறுத்த குணர் தவிச மாட்டான்
 சவாரை யியவொட்டா திகிலூயர் செழுபிதப்பினுங்
 கடையா மிகன்பிறப் பே.

(இ-ள்.) நாயினது வாலே (எழுத்தாணி) இலக்கணப்படி நீட்டித்தீட்டினாலும்கல்ல சயிற் எழுத்துக்களை எழுதுகுகருவி பாகுமா? பேய்கள்வாழுஞ் சுகிகாட்டைக்கூட்டித்தள்ளி பெரிதாயி விளக்கேற்றி வைத்தாலும் வாசஞ் செய்தறஞரிய விடாருமா? நாய் மொழி கேளா, தசநசண்டிக்கு எவ்வீதமுட னரக்கினும் உலோபகுணத்தை விடாட்டான். கொடுப்பவசாயுங் கொடுக்கவாட்டான் தானுங்கொடான் இவன் ஜன்மம், எழுவகை பிறப்பினும் ஈனத்வமடைத்த கடைஜன்மமேயாகும். ஏ-று. (௧௪)

அறுசீர்விருத்தம்.

வெம்புவான் விழுவான் பொய்யே மேல்விழுந்தழுவான் பொய்யே, தம்பலந்தின்பான் பொய்யே சாகிணத்தென்பான் அம்பினக்கொடியகன்னு னாயிரஞ்சித்தையானே (பொய் கம்பினபேர்கவெல்லா நாயினுக்கடையாவாரே:

(இ-ள்.) தியங்குவான் விழுவான் மேல்விழுந்தழு வான், (உரித்தானவள் (பிரல) எச்சிறறபலதையு முண்பான் (மன்னுடனேகூட) இறப்பேனென்பான் இவைபாலும்) பொய்யே, இவ்வீதஜாலங்கள் மைந்த) பலகவன கணையுடைய, அம்பினுங் கொடுஞ்செய் கைகளைக் காட்டுக கவனகையுள்ள மங்கையரை மம்பினபேர்கவெல்லா ம்மலமுண்ணும் நாயினுக்கிழ்ப்ப பட்டவரே யாவர் ஏ-று. (௧௫)

எண்சீர்விருத்தம்.

கெற்பத்தான் மங்கையருக் கழகுதந்துக் கேள்வியில்லா
 வரசனா னுவகம் பாழார்
 அற்புத்தி மத்திரியா வரசுக்கேனஞ் சொற்கேளாப்
 ிழிச்சைகனாற் குலத்துக் கினம்
 கற்புத்தி கற்பித்தா லற்பர்கேளார் மன்மை செய்யத்
 தீமையுட னயத்து செய்வார்
 அற்பரோ மணக்கிவிடிற் பெருமை தாழு மசியதவக்
 கோபத்தா லழிந்து போமே.

சூலமுடிவரையும்

(இ-ள்.) மங்கையருக்கு கர்ப்பததால் ஆழகு கு
றையும், (சியாயகிறை) விவாலாத அரசலை உரகு
பாழாதும். இராஜாங்கத்துக்கு தற்புத்தியுள்ள மக்
திரிகளால் கெடுதிபுண்டாகும், அநிகளர்க்கு கல்வ
புத்தியினர்சொன்னுறுங்கேளார், கன்மைசெய்பவர்க்
க்கு உடனே திமையையே பாசரிட்டிச் செய்வார்,
இவ்வியதமான சிறியவர்களைவிட கடினவர் மகிமை
குறையும் சொபத்தினால் அனாருண்மயாதியதவர்களும்
சிவதத்துபோம். எ-று. (கச)

அறசீர்விருத்தம்.

தன்னுடன்பிறவாத தம்பி தனைப்பெருந் தாயார்தர்கை
அன்னி யரிடத்துச் செவ்வ மருமபொ ருள்வேடு பாளை
மன்னிய வேட்டின் கல்வி மறுமனை யாட்டி யாழ்க்கை
இன்ன வாய்க்கும் மாறு மிக்கைத் தற்குத வாதன்பிற.

(இ-ள்.) உடன்பிறவாத சகோதரன், தனைப்ப
பெருநதாய்க்கண்தவர், மறநேரிடத்திலுள்ள செல்
வம், பொருளிச்சைசெகாண்ட வேசியராசை, எட்டி.
செழுதிபிடுக்குவகல்வி, அயலான்மனைவியோடு க
டியவாழ்க்கை இத்தஆறுவகைகளுக் தக்கசமயத்து
க்கு உதவமாட்டா. எ-று. (கஎ)

சூலீசகமுத்தேனன் உநியது.

என்சீர்விருத்தம்.

ஒருகாங்கு ஸீசகையு மொன்றே கேனா புண்மைவா
யையாரய மலையுக் கேட்டேன்
இருகாங்கு மூன்றுடன பொன்றஞ சொல்லா
விம்மொழியைக் கேட்டபடி யிந்தாயாயின்
பெருகாங்கு மதுகாங்கும் பெதவாய் பெண்ணே
யின்னையோர் மொழிபுகவ வேண்டாயின்தே
சரிசாக் கும்பசதுமொரு பதிணை தாலே
சகிக்கமுடி னாதினியென் சடுபெயானே.

(இ-ள்.) ஆறுவது ராசி-கன்னி, குன்றாவதுகான்-
செவ்வாய், பனிசண்டாவது கட்சத்திரம்-உத்திசீம்

இருபத்தெட்டாவது வாகடம், ஜெய, இருபத்தொன்பதாவது ஆண்டு - மண்மத (கருத்து) கன்னியே உன் செவ்வாய்க்கேட்டேன் ஒருத்திரம் சொல்லாய்கேட்டபடி கொடுப்பாயாகில் ஜெயமென்று வாய், வேறுபுகன்மொழி சொல்லக்கூடாது மண்மத வேதனை யினியென்னால் சதிக்கமுடியாதுயானே. எ-று. ()

ஒரு ஸ்திரீயின் முகத்தையும் கரத்தையும்

வியந்து கூறியது

எழுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

தேனுகா வண்டு மதுதனை புண்டு தியங்கியே
கிடத்ததைக் கண்டு
நானதைச் சம்பு வின்கனி யென்று தடங்கையா
வெடுத்தமுன் பார்த்தான்
வானுறு மதியம் வந்ததென் றெண்ணி மலர்க்கரங்
குவிபுமென் றஞ்சிப்
போனது வண்டோ பறந்ததோ பழத்தான் புதுமையோ
விது வெனப் புகன்றான்.

(இ-ள்-) தனைபுண்ணக்கக்க வண்டிகள் அந்தமதுக்களைபுண்டு, மயங்கிக்கிடந்ததைக்கண்ட ஒரு பெண் அதைநா வற்பழமென்று விசாரித்த தனது கையாலெடுத்துப் பார்த்தான், அவ்வாண்டு அவள் முகத்தி னழகால் ஆகாயத்தின் கண்ணுள்ள சந்திரன் வந்ததென்றகிணைசது அகனால அவள் காமாகிய தாமரைமலர் மூடிக்கொள்ளுமென்று பயந்து பறந்தது பின்பு அம்மங்கை, பறந்துபோனது வண்டோ பழமோ அல்லகையா புதுமையோ வென்று ஐயமுற்றுச்சொன்னான். எ-று. (கக)

என்சீர்லிருத்தம்.

கருதிய நூல்கல் லாதான் மூடனாகும் கணக் கறிந்து
பேசாதான் கசடனாகும்
ஒருதொழி லுயில் லாதான் முகடியாகுமென்றுக்கு
முதவாதான் சோம்பனாகும்

மூலமும்-உரைமும்.

பெரியோர் கண்முன் னின்று மரத்தைப் போலும்
 பேசாம லிருப்பவனே பேயனாகும்
 பரிவுசொ லித்தழு வினவன் பசப்பனாகும் பசிப்பவருக்
 கிட்கெண்ணென் பாவியாமே.

(இ-ள்) மதிக்கத்தக்க நல்லதாள் இரண்டினக் கல்
 லாதவனமூடன் அளவறித்துபேசாதவன் கசடன்,
 ஒருதொழிலுமில்லாதவன் ஷக்கி, ஒன்றுக்கு மு
 தவாதவன் சோம்பன், மரம்போல்வணங்காது அவ்
 வுடையோர் முன்பா பின்று தடியா திருப்பவனே
 பேயன் அன்பின்றி அன்புபோற்காட்டித்தழுவுகி
 ன்றவன் பசப்புவின்றவன், பசிபாளர்களுக்குக் கொ
 டுத்துண்ணாதவன் பாவி. எ-று. (20)

அழகிரிலிருத்தம்.

தாக்கொணுவ றுமைவந்தாற் சபைநனிற்செல்லகாணும்
 வேக்கைபோல்வீரக்குன்றும் விருத்தினர்க்காணகாணும்
 பூக்கொடியினையாட்கந்தும் புல்லருக்கிணக்கஞ்செய்யும்
 தூக்கியவறிவுகுன்றி மூலகெலாமபழிக்குந்தானே.

(இ-ள்.) பொறுப்பதற்கரிய தரித்திரம் ஒருவனு
 க்கு வசதால் சம்பயிற்செல்ல வெட்கமாம், வேக்
 கைப்புலிபோலுள்ள வீரமுங்குறைநயம், விருக்கின
 ரைப் பார்க்கவும் வெட்கமுண்டாம், புட்பக்கொடி
 போன்ற இடையையுடைய தனமனைவிக்கும் பய
 ப்படவேண்டிவரும், அற்பர்களேரடும் கூட்டுறவுண்
 டாம், மென்மேலும்வளரத்தக்க அறிவும்குறைநயம்,
 உலகமெல்லாம் பழித்தற்கிடமுண்டாம் எ-று. (21)

கலிலிருத்தம்.

அரும்பு கோணிடி வதமணக் குன்றுமோ
 கரும்பு கோணிடிற் கட்டியும் பாகுமாம்
 இரும்பு கோணிடிவி யானையை வெல்லலாம்
 கரம்பு கோணிடி னுமதற்கென் செய்வோம்.

(இ-ள்.) புப்பத்தரும்பு கோணலாயிருந்தாலும், அதின்மணங்குறையுமே? குறையா, கரும்பு கோணலாயிருந்தாலும், வெல்லமும் பாகுமையும், இரும்பு கோணலானால் பெரிய மதயானையையும் இஜயிக்கலாம் தேகரம்புள்ளகோணி நிரியான திசை ஒருவற்கெடுத்தல் நாமென்செய்வோம் ஏ-று. (உஉ)

வேசித்தேதாழியை வினயுதல்.

அறுசீர்விருத்தம்.

ஆன்னையேயெனயதேநாழியறத்தனைகனர்க்குமாதே (ண்டும் உன்னையோருண்மைகேட்பேறுரைதெரிந்துரைத்தல்வே என்னையேபுணருவிவார்க னெனக்குமோரின்பரல்பிப் பொன்னையுங்கொடுத்துப்பாதப்போதினில்வீழ்வதேதனே.

(இ-ள்.) தாய்போலுக்கருணையுள்ள பாங்கியாகிய தருமகுணமுள்ள பெண்ணை! உன்னிடத்தில் ஒருண்மைகேட்கிறேன்; அகதத் தெனிக்து சொல்லவேண்டும். அகாவத, என்னிடத்து கல்லிபைவிரும்பினவர்கள் எனக்கு இன்பத்தைக்கொடுத்துப் பொருளையுங்கொடுத்தன தமலர்போன்ற காலில்வீழ்கின்றார்கள் யாதுகாரணம். ஏ-று. (உ௩)

* பொம்மெனப்பிணத்துலிம் விப்போர்மரன்மயங்கிவிழுங்கொம்மைசேர்முலையினுளே கூறுவேனென்றுகேண்மோசெம்மையிவதஞ்செய்யாதார் திரவியஞ்சிதநவேண்டி கம்மையுக்கள்னுஞ்சுது என்முகன்படைத்தவாரே.

(இ-ள்.) பொலிவாகிப்பருத்தானிம்முதலுற்று, வளிமையுள்ளமன்மதனையும மயக்கச்செய்யும்வட்டவடிவானஸ்கனத்தையுடையவளே ஒன்று சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக செவ்வையாக தருமஞ்செய்யாதவர்கள் பொருள் களெல்லாஞ் சிதறநலடையும் பொருட்டிடகம்போறை வேசியவரையும், கள்ளையும் னுகாடுதலையும், பிரமசேவன் படைப்பித்திருக்கிறான்

* இவ்விரண்டு செய்யுட்களும் ஒருதொடர்.

பொன்னொடுமணியுண்டானுந் புலையனுங்களைஞ்சென்று
தன்னையும்புகழ்ந்துகொண்டு சாதியின்மணமுஞ்செய்வார்
மன்னராயிருந்தபேர்கள் வகைகெட்டுப்போவாராயின்
பின்னையுமாரோவென்றுபேசுவாரேசுவாரே.

(இ-ள்.) பொருளும்புகழும் (ஒருவனுக்கு) உண்
டானால் அவன் புலையனானும், தன் சுற்றத்தானெ
ன்று புகழ்ந்துகொண்டு உயர்ந்த சாதியிலும் மண
முடிப்பார்கள், அரசராயிருந்தவரும் யாதொரு வ
ழியுமின்றிக் கெட்டுப்போவாரால் அவரையாரோ
வென்று இகழ்ச்சிபேசுவார்கள். ஏ-று. (உரு)

வேதமோதிய வேதியர்க் கோர்மழை
நீதி மன்னர் நெறியினுக் கோர்மழை
மாதர் கற்புடை மக்தையர்க் கோர்மழை
மாதமூன்று மழையெனப் பெய்யுமே.

(இ-ள்) வேதமோதுகின்ற அந்தணருக்கு ஒரு
மழை, நீதிவழிதப்பாத அரசர்களுக்கு ஒரு மழை,
அழகியகற்பிற்சிறந்தமங்கையருக்கு ஒரு மழை, ஆக
ஒவ்வொருமாதத்திலும் மூன்றுமழை வருஷிக்கும்.

அரிசி விற்றிடு மக்தணர்க் கோர்மழை
வரிசை தப்பிய மன்னருக் கோர்மழை
புருணைக் கொன்ற பூவையர்க் கோர்மழை
வருட மூன்று மழையெனப் பெய்யுமே.

(இ-ள்) தற்காலம் அரிசி விற்பனைசெய்கின்ற பிரா
மணர்களுக்கு ஒருமழை, திராயத்தவறிய அரசர்களு
க்கு ஒருமழை, கணவனைக்கொல்லும் பெண்களுக்கு
ஒரு மழைபாக ஒவ்வொருவருடத்திலும் மூன்று
மழைபொழிகின்றன. ஏ-று. (உஎ)

அதசீர்விருத்தம்.

திருப்பதி மதியாப்பாதஞ் சிவனடி வணக்காச் சென்னி
இதப்பவர்க் சீயசக கைக வினியசொந் கோளக் காது

புறப்பவர் தங்கள் கண்ணீர் பொழிதரச் சாகாத் தேகம்
 இருப்பீடு ம் பயனென்காட்டி வெரிப்பினு மில்லைதானே.

(தி-ள்.) உட்கவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்
 திவ்யகேசுததிரவகளை மிதியாதான் பாநமும், சில
 பெருமானு கடயபாதத்தை யணங்காதான் தலையும்,
 யாசிப்பவர்க்குக் கொடா வான்மைகளும், இனிமை
 யான சொற்களைக் கேளாதான் செவியும், தங்களை
 இரட்சிக்கின்றவர்கள் கண்களிலிருந்து ஜலமொழுக
 ப்பார்த்தும் உயிர்கொடாதான் தேகமும், இருந்தும்
 பயனென்ன? காட்டில்வைத்து எரித்திடினும் பய
 னில்லை' எ-று- (உஅ)

தன்னுடலிக் கொன்றீந்தால் தக்கதோர் பலம தாகும்
 மின்னியன் வேசிக்கீந்தால் மெய்யிலே விவாதியாகும்
 மன்னிய வுறவுக்கீந்தால் வருவது மயக்கமாகும்
 அன்னிய பரத்துக்கீந்தா லாருயிர்க் குதலியாமே.

(இ-ள்.) தன் தேகத்துக்கு ஒற்றைக்கொடுக்கில்
 அசறகுத்தக்க பலமுண்டாகும், மின்னலைப் போல
 அன்னைபக்காட்டி மறைக்கும் இபல்புள்ள வேகைய
 ருக்குக் கொடுத்தால் தேகத்திற் சீனியுண்டாகும்,
 பொருத்திய உறவினருக்குக்கொடுத்தால் மனமயக்
 கமே வருவதாகும், அன்னியருக்குக் கொடுத்தால்
 சார்த்த உயிர்த்துணையாகும். எ-று, (உக)

பதினான்குசீர்விருத்தம்.

படிவினப்பொழுதெவதைத்திடும் பச்சகாலியைகம்பலாம்
 பழிகமக்கெனவழிமறித்திடு பழையகீலியைகம்பலாம்
 கொடுமதக்குவடெனவனர்த்திடு குஞ்சரத்தையகம்பலாம்
 குறுங்கப்பேசெகைத்திடுஞ்சிற குயர்த்தம்மைபுகம்பலாம்
 கடைவிலக்கமுமெழுதிவிட்டகணகர்த்தம்மைபுகம்பலாம்
 காக்ககடோலனிழிபார்த்திடில் குடிசாணியானாரகம்ப
 கடைகுறுச்சியுமுகபினுக்கியுகைகைத்திடோதா (ஊமே
 ளம்பொழுதுமேகம்பொழுதுமே கம்பொழுதுமெய்கா

(ஐ-ள்.) உலகத்தில் உண்டபொழுதிற் கொண்டதென விகிதமாய் விரிந்ததும், பழியைக்கருகாது ஸூர் வாயிற் லேனாழிமலித்துக் கொலைசெய்த பழயனார் கிண்டியாய் வ, கொடியமும்மதங்களையுடைய மலைப்பாள் மலையென்றுசொன்ன யானையையும், குலுக்கிப் பேசிக்கிரிந்துவாய்மற்றும் உவ்வனச்சிறுவரையும், குடிசுருங்குந் தண்டமிழ் உவ்வணத்தைக்காட்டாமல்மேலசைநகையாய் நான் எழுதிவைத்த கட்டுத்தொரையைக் காட்டி வந்துசிக்ரும் கணக்கர்களையும், ஒரே விழியையுடையதாய்குத்து கூறிப்பார்வையை யுடையதானகாங்கையைப்போல பவிரிதில் குடிகளுக்கு யாதொரு ஆகாயமுங் கிட்டாதாய் சுட்டிக்காக்கும் கண்ணியாய் சிறையுடையவரையும் நட்பொழிவுடனும்பேசுகெட்குலுக்கியும் முகத்தை மஞ்சள் முதலியவற்றால் மீறுங்கியும்பற்கன் தெரிய நகைத்தும் இரிவின்ற மாதர்களை கம்பக்கடாது உண்மை உண்மை உண்மை.

சலி விருத்தம்.

வண்டிக ளிருத்திடிந் மதுவை யுண்டிடுந்
தண்டயி ழுருத்திடிந் சங்கஞ் சேர்த்திடுந்
குண்டினி விருத்திடிந் கோன்கன் மிஞ்சிடெம்
பெண்டிக ளிருத்திடிந் பெரிய சண்டையே.

(இ-ள்.) வண்டிகளிருத்தால் தேனையுண்ணும், அழியாதமிந்ருத்தால் அநேககூட்டத்தினர் உறவுண்டாம், குண்டினிக ளிருத்தால் கோளகளை மிகுதியுண்டாம், பெண்கள் பலர்கூடியிருத்தால் பெரியசண்டை சர்ச்சரவுகளுண்டாகும். எ-று. (௩௬)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

கற்புடை மாநர் கொங்கை கவரிமான் மயிரின் கந்தை
வெற்புறு வேங்கை வின்னேவ்வீரன்னை வெய்ய கூர்வேகல்
அற்புத்தம் பொருக்க டாமு மவரவ ரித்த பின்னே
பற்பலர் கொள்வா ரித்தப் பாரினி ழுண்மை தானே.

(இ-ள்.) கற்புள்ள பெண்களின்மூலை, கவரிமான் மயிர்முடி, மலையிலுள்ள வேங்கையின்தோல், சுத்த

வீரர்களின் கைரினுள்ளவேல், அற்பர்களிடத்திலு
ள்ளபெருள் இவையாவும், அவரவர் உயிர்நீங்கியபி
ன்னே பலநடுங் கைக்கொள்வார்கள் இவை உலகத்
தில் சத்தியமே. எ-று. (௩௨)

விண்பூண்டாலுதங்கம் வெறும்பொய்யாமெற்புசென்பா
பூணுயார்தராப்பூண்டாலும்பொருத்தியதக்கமென்பார் (ர
காணவேபனைக்கீழாப் பாற்குடிக்கினுக்கள்ளையென்பார்
மாணுலகததோர்புவ்வர் உறங்குரைமெய்யென்பாரே.

(இ-ள்) அற்பர்கள் தங்கத்தை அணிந்திருந்தா
லும் கண்டவர்கள் தங்கமல்ல சீமற் பூச்சென்பார்க
ள்; பூணத்தக்கசெல்வர்கள் தராடித்தனைமுதலிய ந
கைகளை யணிந்திருந்தாலும், உயர்த்ததங்கமென்பா
ர்கள், பலரும்பார்க்கப் பனைகீழவி விருந்து பாலைக்
குடித்தாலும்சுள் குடித்தானென்பார்கள், பெருமை
தங்கிய உலகத்தோர் அநீனினருரைக்கும் பொழிக
ளையே மெய்பென்பார்கள். எ-று. (௩௩)

கவி விருத்தம்.

ஒரியே மீனுவர் தாணிழர் தையோ
காரியே கண்பிழை காட்டி கிள்ளையோ
பாரிய கணவனைப் பழுது செய்கீ
நீரிலே யிருப்பது நிலைமை யல்லவே.

(இ-ள்) கணவனை இகழ்ந்து நீங்குவந்த ஒருபெ
ண்ஓரிரிபே? ஓர் மீன சிச்சித்து வரவிவிருந்து உண
வையிழந்தனையே யாது காரணமென்ன அந்நரி ஓ
பெண் ஓண? ஏதேனும் தவறு நல்லாத்தினியிலையா
நீயேபெருமைதங்கிய புருடனையிகழ்ந்தாரீ இந்தன்
மையினை ருப்பது உன் தன்மைக்கழகல்லவே என்றது.

அறுசீரடி நாகிரியவிருத்தம்

சம்புவே யென்ன புத்தி சவந்தனின் மீனை கம்பி
வம்புதுவ டத்தைப் போட்டு வானத்தை பார்ப்பதேனா
அம்புலி மாதே கேள்யரசனை யகவ விட்டு
வம்பனைக் கையி டித்த வரறுபோ வரயிற் றன்றே,

(இ-ள்.) நரிவேளன்னமதியால் ஐலத்திற்றன்னிய
 யீனநம்பி, காற்றழன்னமாமிசத்தண்டை யிழந்து
 ஆகாயத்தை எட்டிப் பார்த்தின்றனை யாது பாரண
 மென்று கேட்டபெண்ணைப்பார்த்து அந்தகரி உல
 கத்தில் மெச்சத்தக்க பெண்ணே! தன்நாயகனுடைய
 ஆசையை யகலவிட்டுமற்றொரு புருஷனைக் கைபிடித்
 தவாறுபோலாயிற்றென்றறிவாயாக வென்றது. ()

மூப்பிலாக் குமரி யாழ்க்கை மூனையிலா வரசன் விரன்
 காப்பிலா விசைந்த பூமி கரையிலா இருத்தவேரி (எம்
 கோப்பிலாண்டுகொண்டகொலம் குருவிலாண்டொண்டொ
 ஆப்பிலாச் சகடுபோவே யழியுமென் னுரைக்க லாமே

(இ-ள்.) கனக்கு மூத்தேதாரில்லாமற் றனிவேவா
 மூப்பிலாயப்பெண்வாழ்வும், கோபயில்லாத அரசன்
 விரமும், காத்தனில்லாமல்விசைந்தபூமியும், கரையில்
 லாதிருத்தவீர்பும், தன்னிடம் வேண்டியவைகளை
 தனில்லாதவன்கொள்ளும் இடப்பமும், ஆசாரியனில்
 லாதவன்கொண்டொன்றும், ஆசையிழையா வும் அச்
 சாணியில்லாத வண்டிப்பால அழிந்துபோமென்று
 சொல்லலாம், ஈ-று (௩௩)

ஒருபெண் கடையைப்பற்றிக் கூறியது.

சந்தக் கவிவிருத்தம்.

பொன்னின் மணிகண் இனிசிலம் பொலிபுலம்ப
 யின்னுமணி மேகலைகள் மெவ்வென வொலிப்பச்
 சின்னமலர் கொண்டிசில சேடியர்கள் குழ
 அன்னமென வல்லவென யாமென வுரைத்தார்.

(இ-ள்) பொன்மணிகளும், சதங்கைமணிகளும்,
 சிலம்புகளும் சப்திக்கார் பிரகாசிக்கின்ற மணிமேக
 லைகள்மெதுவாய் ஒலிக்க, அரும்புமலர்களைக்கொண்
 டிசிலபாங்கியவர்கள் சூழ்ந்துவாசுடக்கின்றவள் அன்
 னமோ அல்லவோவென்று கண்டோர் கூறினர். ()

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கானலை ரீரென் நெண்ணிக் கடுவெளி திரியுமான் போல்
மாணுறு மிலவு காத்த மதிவிலாக் கிள்ளையே போல்
தேனணைக் கண்டு தம்பி தியங்கிய தகைமையே போல்
நானுனை யரசென் நெண்ணி காணையும் போக்கி னேனே.

(இ-ள்.) கானலைத் தண்ணீரென்று நினைத்து வெ
ட்டவெளி யில்லாததிரியும், மான்போலவும், பழுக்
குமென்று இலவுண்டுச் சந்தைதாத்த அறிவில்லா
தகிளியைப்போலவும், சண்ணையுண்டியங்கியவண்டு
போலவும், நானுனை யாஜனென்று கருதி காண
விணுகப்போக்கினேன் ஏ-று. (௩௮)

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வருந்தல்.

குருக்கழிசெடில் விருத்தம்.

சக்குமுழக்குத்தமிழ்காடன்றன்னை நினைத்தபோதெல்லாம்
பொய்க்குடலுமுறக்காது பொழுதோர்காணும்விடியாது
திக்களுறக்கும்பன்னுறக்குத் தென்றலுறக்குஞ்சிலகாலம்
எக்குமுறக்குமிராக்கால வெண்கணிரண்டுமுறக்காதே.

(இ-ள்.) சக்குசன்முழங்குகின்ற எனதுதமிழ்கா
ட்டதிடனை நினைக்கும்பாத்தெல்லாம அலைகள்விசா
நின்றசமுத்திரமுய்துக்குவதில்லை, பொழுதும் விடி
கிறதில்லை, சத்திரணும்அறிவிலுயில் முதலிய பட்டி
களும், தென்றலாற்றும் சிலகாலந் தூங்கும்பேய்
முதலிய சகலபிராணிகளும் தூக்கத்தக்க விராக்கா
லத்திலயாதுகாரணமே. என்கண்கன்மட்டும் உறந்
குவதில்லை. ஏ-று (௩௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்,

அரவினை யாட்டு வாகு மருக்களி னாட்டு வாகும்
இரவினிற் தனிப்போ வாகு வேரிநீர் கீத்து வாகும்
விரை செறி குழலியான வேசையை விரும்பு வாகும்
அரசனைப் பகைத் திட்டாகு மாருயி ரிழப்பர் தாமே.

(இ-ள்.) பாம்பாட்டுகிறவர்களும். அரியயானைப்
பாகர்களும், இராத்திரியில் தனிவழிசெல்வன்றவர்

களும், தடாகஜலத்தில் நீந்துகின்றவர்களும். வாசனைநிறைந்த கூந்தலையுடையவேசிபசைஇச்சிக்கின்றவர்களும். அரசர்களைப் படைத்துக் கொண்டவர்களும் பொருந்திய உயிரை இழப்பார்கள். எ-று. (ச0)

வாழ்வது வந்த போது மனத்தனின் மகிழ வேண்டாக வாழ்வது வந்த தானாற் றனர்வரோ தக்கோர் பிக்க வாழ்வனை வந்த தானா லொருவரால் விவக்கப் போமோ ஏழையா யிருந்தோர் பல்லக் கேறுதல் கண்டிலீரோ

(இ-ள்.) வாழ்வுவந்தக லத்தில் மனதில் மகிழ்ச்சி. யைவைக்கக்கூடாது. வாழ்வுவந்ததென்றுவருந்தவு ய்கூடாது, இதுமேலானோர் செய்காணழிவினையால் வரும் செய்காணை யாரால் விவந்தலாம். ஏழையா யிருந்தவர்கள் உடனே சினினை யி லேறத்தக்க செயல் வவரன்னா, தலை நீங்கப்பார்க்குதலில்லையா. எ-று. (1)

அறசீர்விருத்தம்.

பருப் பதங்கள்போ னிறைந்திடு சுவமணிப்
பவன்களைக் கொடுத்தா லும்
விருப்ப நீங்கிய கணவரைத் தழுவுதல்
விண்தாம் விரையார்க்கு
குருக்கு சந்தனக் குழம்பினை யன்பொடு
குளிர்ந்த வணிந்தாலும்
செருக்கு யிஞ்சிய வற்பர்தக் தோழமை
செப்பவு மாகாதே,

(இ-ள்.) மலைகளைப்போலக் குளியல்குளியலாக ஒன்பதுவகை இரத்தினங்களையுடையவனாகக் கொடுத்தாலும் விருப்பமில்லாத கணவரைக்கூடுதல் விணையாம், வாசனைபொருந்தியபிரகந்த செருக்குடைபயுந்பர்கள் சந்தனக்குழம்பை ஆசையாடு குளிர்ச்சி தரப்பூசினாலும் அவர்கள் சினேகத்தை வாயினால்சொல்லவுக்கூடாது. எ-று. (சஉ)

சுவிவிருத்தம்.

பெருத்திடு செல்வமாம் பிணிவக் துற்றிடிவ்
உருத்தெரி யாமலே யொளிமழவ் கிடும்

மருத்துள நோவெலில் வாகடத் திலை
தரித்திரமென்னுமோர் மருத்திற் நீருமே.

(இ-ள்.) ஒருவனுக்குப்பெருத்த செவ்வச்செருக்
கென்னும் வியாதிவந்துகடினால், உருவத்தெரியாம
ல் கண்ணொளி மழுங்கிடுப்' இதற்கு மருத்துள்ள
தேர்வென்று ஆராயில் வயித்திபர்கூரிய வாகடங்க
ளிலிலை, தரித்திரமென்றுசொல்லாததக்க மருத்தினு
ல் உடனேதீரும். எ-று. (௪௩)

அறுசீரடியாசரிய விருத்தம்.

அத்தியின்மவரும்வென்னை யாக்கைகொள்காக்கைதானும்
பித்தர் தம்மனமு நீரிற் பிறந்த மீன்பாதர் தானும்
அத்கன் மால்பிசம தேவனு ளளவிடப் பட்டாலுஞ்
சித்திர விழியார் நெஞ்சக் தெளிந்தவ ரில்லை கண்டர்.

(இ-ள்) அத்திரத்தின் பூவையும், வெள்ளைநிற
க்கொண்ட காக்கையும், பைத்தியக்காரர்மனதையு
ம், ஜலத்திற பிறந்த மச்சங்களின் பாதத்தையும்,
சிவன, வித்தினு, பிரமதேவன்முதலியவர்களால் அ
ளவிடப்பட்டு ஒர்வேளைகண்டறித்தாலும், சித்திரத்
தையொத்த கண்களையுடைய பெண்களின் நெஞ்ச
த்தின் கருத்தைக்கண்டு தெளிந்தவர்கள் உலகத்தி
ளில்லை. எ-று, (௪௪)

* கொல்லுவார்வார்த்தைகேட்டுத் தேரழமையிகழ்வர்புல்
கல்லவர்விசாரியாமறி செய்வரோசரிசொற்கேட்டு (வர
வல்லியும்பசவுக்கடி மாண்டதோர்கதையைப்போல்
புல்லியொருவராலே போருமேயரவுகாசம்,

(இ-ள்.) அற்பர்கள் பிறர்சொல்லும் வார்த்தைக
ளைக்கேட்டுச் சினைகத்தை யிகழ்வா, மேலானவர்
கள் நன்றாய் விசாரியாமல் ஒன்றையும் செய்வரோ
செய்யார். ஒர்நரியின் சொலலைக்கேட்டு ஒரு புலியி
னிடத்துப் பசுசேர்ந்து இறந்துபோன கதைையைப்
போல் அறிவினராலேயாவும் காசமாய்ப்போம். ()

* இக்கதை பஞ்சதந்திரத்திலு உள்ளது,

கதவி வீரர் களத்திகைடவயினும்
குதலை வாயிற் குழவிகன் வையினு
மதன லீஸையின் மங்கையர் வையினும்
இதமுறச் செலிக் கின்பம் வினைபுமே.

(இ-ள்.) விருதுகளைப்பெற்றசுத்தவீரர்கள் யுத்த
களுத்தினிடத்துத்திட்டினாலும், பழனைச்சொற்களை
யுடைய குழந்தைகள் வையதாலும், மன்மதலீலாவி
னோதக்கல்விபில் மங்கையர்கள் நிக்ந்ததாலும், இ
ணிகமயுறச்செவிக்கு இன்பமேஉண்டாகும். எ-று.)

* புத்திமான் பலவானாவான் பலமுனான் புத்தியற்சூல்
எத்தனை விதத்தினாலு மிடரது வக்தேசீரும்
மற்செரு சிக்கத்தன்னை வருமுயல் கூட்டிச்சென்றே
உற்றதோர் இணற்றிற் சாயல் காட்டிய வுலமைபோலாம்

(இ-ள்.) ஒர்சிக்கத்தை ஒரு முயல் கூட்டிக்கொ
ண்டிபோய் ஒர் இணற்றில் ஆதன்சாயலைக் காட்டி
க்கொன்ற உலமைக்கதைபோல, எவ்வளவு வீரத்த
ன்மையுள்ளவனும் புத்தியில்லாவிடில் எத்தவிதத்தி
னாலும் சிவனுக்குத் துன்பமே வந்துசேரும் ஆதலக்
ல்புத்தியுள்ளவனேபலவான். எ-று, (சஎ)

மானமுள்ளோர்க டன்னோர் மயிரநினு யிர்வாழாத
கானுதகவரி மான்போற் கனம்பெரு புசழேபுண்பார்
மான்மொன் நில்வார்நாமு ம்முங்கலாய்ச் சவங்கலாகி
சனமால் சமுதைக்கொப்பா யிருப்பொன் துரைக்கலாமே

(இ-ள்.) தன்னிடத்துள்ளஒர்மயிர் அதுந்தாலும்
உயிரைவிடுகின்ற கவரிமாரிணப்போல் மானமுள்ள
வர்கள் எப்பொழுதும் புகழையே விரும்புவார்கள்,
மானமில்லாதவர் புத்திமுறச்சிச்சவங்கலாகி சனம
டைந்த கமுதைக்கொப்பாய் இருப்பார். எ-று.(சஅ)

கவிரினைத்துறை.

கமுதை காவெனக் கண்டிரின் சூடியவ்வகை
சொழுது மீண்டுமக் கமுதையைத் துதிசெய்வதுதான்

* இக்கதை பஞ்சதந்திரத்தில் உள்ளது.

பழுதிலா கமக்கார்க்க ராமெனப் பகரும்
முழுது மூடரை மூடர்கொண் டாடியமுறைபோல்.

(இ-ள்.) அறிவில்லாதமூடர்களை அறிவுக் தாழ்ந்தமூழுமூடர்கள் கொண்டாடிப் புறமுது எவ்வாறெனில், ஒருமுறை காலைன்று கத்தியதைப்பார்த்து அதற்கிசைய சின்றுடிப ஒர்சிசுக திரும்பவும் அந்தக்கர்ந்தபந்தை வணங்கித்துதிசெய்ய அதுகுற்றமிலலாக் குரையுடைய கமக்கு ஒப்பானவர்கள் யாரெனச்சொல்வதுபோலிருக்கும். ஏ-ற. (சக)

அதுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

ஆசாரஞ் செய்வா ராகி வறிவொடு புறமு முண்டாம்
ஆசார நன்மையானு லவனியிற் தேவ ராவர்
ஆசாரஞ் செய்யா ராகி வறிவொடு புறமு மற்றப்
பேசார்போற் பேச்சுமாதிப் பினியொடு காலை வீழ்வார்

(இ-ள்.) ஒழுக்கந்தவறாது செய்வாராகில் (அவருக்குநல்லனானத்தோடு புறமுமுண்டாம், அவ்வொழுக்கமேநன்மையாய் அதிகரிக்க குமாதில் அவரே உலகத்தில் தெய்வமாவார். ஒழுக்க தவறவாராகில் அறிவோடுகலவகிர்ந்தியுமற்றி ண்கமயர்ச்சுபால்பேசுவாராகில் இம்மையிற்சிணியா லுமுன்று மறுகமயில் நரகந்தையடைவார்கள். ஏ-ற. (கூ)

செய்வம்வக் துற்றபோது தெய்வமுஞ்சிறிதபேணர்
சொல்வதையறித்தசொல்வார் சுற்றமுத் தணையும்பேணர்
வெல்வதே கருமமல்லவெம்பகைவல்தென் றெண்ணர்
வல்லினை விலைவும்பாரார் மண்ணிண்மேல் வாழுமாந்தர்

(இ-ள்.) உலகத்தில்வாழும் பானிடருக்குச்செய்வமானது மிகுதியாய்வந்து சேர்ந்தபொழுது கொஞ்சமேணர் தெய்வத்தையுங்கருதார், சொல்லுதின்றதைக்கட்டுப் பதினுஞ்சொல்வார். பந்துமிததிரர்களையுங்கவனியார்எக்காரியத்திலும், ஜெயத்தையே கருமமாகக் கருதுவாரேயல்லாமல் வெல்லியபகை

வனுடையவலிமையெண்ணூர்கள், வலிய பாலவு
 னாவையும்பாரர்கள்-எ-று. (௫௧)

கலிலிருத்தம்.

யானையைச் சலந்தனி லிழுத்த வக்கரா
 பூனையைக் கரைதனிற் யிடிக்கப் போகுமோ
 தரையுந் தலைவருக் தலம்விட் டேகினால்
 சேனையுஞ் செவ்வமுந் தியங்கு வர்களே.

(இ-ள்.) ஜலத்தினி ருந்து ஓர் பெரிய மதயானையை
 க்கடித்திழுத்த முதலையானது க-ரயிலுள்ள ஒரு
 பூனையைப் பிடிக்கக் கவரயிற் செல்ல மாட்டாது.
 (அகபேரம்) அரசர்களும் சகரங்கசேனைகளுடன்
 தங்குமிருப்பிட ம்விட்டுச் சென்றால் செவ்வயிருந்த
 சேனையுடன் தியங்குவார்கள் எ-று. (௫௨)

அறுசீர் வீருத்தம்.

கொண்டசற்கலைக் கோடுங் குணமிலாக் கோதை மாரை
 கண்டு விண்டிருப்ப தல்லாற்கனவிலும் புல்ல வேண்ணு
 துண்டன மதுவை புண்ண வேலியம் புவில் வீழ்த்த
 வண்டி னம்பட்டபாடு மனிதரும் படுவர் தாமே,

(இ-ள்.) கல்லசாத்திரப்பயிற்சியும் நற்குணமுமி
 ல்லாத மங்கையர்களைக்கண்ணால் சிதானித்துப்பார்
 த்து அவர்களை கிலக்கனென்றிமேயல்லாமல் கனவி
 லாயினுஞ் சேரவொண்ணாது சேருவரேல், எழுதிய
 சித்திரமாகிய தாமசாயில் தேனுண்டென்று வீழ்க்
 துவருந்திய வண்டிக்கட்டங்கள் படுப்பாடு அவர்
 களும் அடைவார்கள் எ-று. (௫௩)

* மயில் குயில் செவ்வா வன்னம் வண்டிகண்ணுடிபன்றி
 அயிலெயிற் தரவு திக்க னாதவனுழி கொக்கோ
 னேயரும்விண்கமலம்பண்மூன்று துகுணமுடையோர் தம்மை
 டுயலுது புலியேசர் போற்று மீசனென் றெண்ணலாமே

* இவைகளின் குணங்களை விரிக்கிற் பெருகும், ஆசிரி
 யர்களிடத்துக் கேட்டுணர்க.

(இ-ள்.) மயில், குயில், சிவந்த கண்களையுடைய அன்னம், வண்டு, கன்னாடி, பன்றி, கூர்மைபொருந்தியபற்களையுடைய பாம்பு, சந்திரன், சூரியன் சமுத்திரம், உயர்ந்த ஆகாயம், தாமரை, இந்தப்பதின்மூன்று பொருள்களி னிடத்துமுள்ள குணங்களை வகித்தவர்கள் உலகத்தவரெல்லாம் போற்றும் ஈசனென்று சொல்லலாம். எ-று. (௫௪)

கவிவிருத்தம்.

தெருளிலாக் கலையினர் செருக்கு மாண்மையும்
பொருளிலா வறிஞர் தம் பொறியடக்கமும்
அருளிலா வறிஞர் தமெனன காசமும்
கருவிலா மங்கையர் கற்புமொக்கு மால்.

(இ-ள்.) தெளிவில்லாத கவ்வியாளர்களுடைய அகங்காரமும், மனோஊர்கமும், பொருளில்லாததரித்திரர்களுடையமெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்கிற ஐம்பொறிகளினடக்கமும் அருளில்லாதனானவர்களின் மவுனகாசமும் மகப்பேரில்லாத மங்கையர் சரண்கற்பம், ஆகியபிவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சமமாகும், எ-று. (௫௫)

மங்குலம்பதினாயிரம் யோசனை மயில்கண்டு கடமாடும்
தங்குபாலு தூறியிரம் யோசனை தாமரை முகம் விள்ளும்
திக்கனாவதற்கிரட்டியோசனையறச்சிறந்திமொக்காமபல்
எக்கனாயகனன்பரா யிருப்பவரிதயம்விட்டகலாரே.

(இ-ள்.) ஐம்பதினாயிரம் யோசனை தூரத்திலுள்ள மேகத்தைக்கண்டு மயில் கடனம் பண்ணும் தூறியிரம் யோசனை தூரத்திலுள்ள சூரியனைக்கண்டு தாமரை முகமலர்ச்சிபைக்காட்டுகிறது தூறியிரம் யோசனை தூரத்திலுள்ள சந்திரனைக்கண்டு செவ்வெல்லிமலர்ந்து சிறப்பையடையும எவ்வளவு தூரத்திலிருப்பாராயினும் அன்பராயிருப்பவர் இருதயத்தை விட்டு அகலார்கள். எ-று, (௫௬)

சத்திரனில்லா யானக் தாமரையில்லாப் பொய்கை
மந்திரியில்லா வேர்தன் மதகரியில்லாச் சேனை
சத்தரப்புவல ரில்லாத் தொவ்சபை சத்திரல்வரழ்வு
சத்திரனில்லா வீணை தனமிலா மங்கை போலாம்.

(இ-ள்-) சத்திரனில்லாத ஆகாயம், தாமரையில்லாத
தட்டாகம், மந்திரியில்லாத அரசன், மலைபோலும் ம
தயானையில்லாத சேனைகள், அழகிய விதவான்களி
ல்லாத சபை, மக்களிலலாத வாழ்க்கை, சத்திரம்பில்
லாத வீணை, நிலையாலும் இரண்டுஸ்தனங்களூழில்
லாத மங்கையர்க்கும்போல் வீணாகும். எ-று (இர)

கவி விருத்தம்.

குரைகடல் வறமையும் குறத்தி புண்மையும்
கறையற மஞ்சைதபுண் டினமை கண்ணலும்
விரைசெழீகுழவினான் வேசி யாசையும்
அறையரன் மறைவது மஞ்ச மில்லையே.

(இ-ள்-) சீப்திக்காபின்ற சமுத்திரத்திற்குச் சல
தரித்திரமும், திருநீர் தொழிற்கற்ற குறத்திகளின்
சத்தியமும், கரைதீரைகளறும்படி அவிழ்தமுண்டு
பாலப்பருவமடைதலும், வாசனைசெறித்த கூத்தலையு
டையவேசிபர்களுக்கு ஒருவர்மேலுண்மையான் ஆ
சையுண்டாதலும், அரசர்கள் ஒருவரிடத்தில நீங்கா
த அன்புடையவராயிருத்தலும், ஆகிய இவை ஐந்து
ம் அடைவதற்கரிது எ-று. (இஅ)

அறசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

முடவனை மூர்க்கன்கொன்றால் மூர்க்கனை முனி தான்கொல்
மடவனை வலியான்கொன்றால் மறவி தானவனைக்கொல்லும்
தடவனை முலைமாதேயித் தரணியினன்னோர்க்கெல்லா
மடவனையடித்தகோலும் வலியனையடிக்குக்கண்டாய்.

(இ-ள்-) முடவனை அகங்கார குணமுள்ள மூர்க்
கன்கொன்றால், அம்மூர்க்களை அவனிலும் அதிக
கோபமுடைய ஒருவன்கொல்லுவான், அநிலில்லா
த ஏழையை வலியுள்ளவன்கொல்லானாகில் அவனை

இயமன்கொல்வான், விசாலித்தமலைபோலுமுலையை
யுடையவளே! ஏழையை அடித்தகோலேபலவானையு
ம் அடிக்கும் என்றறிவாயாக. ஏ-று. (௫௯)

பொருளிலார்க் கின்பமில்லை புண்ணிய மில்லையென்ற
மருவிய கீர்த்தியில்லை மைத்தரிற் பெருமையில்லை
கருவிய கருமயில்லை சுறிபெற வழியுமில்லை
பெருமிகற் தனிச்சஞ்சாரப் பிரேதமாய்த் திரிகுவாரே.

(இ-ள்.) பொருளில்லாதவருக்கு இன்பம், புண்
ணியம், பொருந்தியகீர்த்திமக்களாற் பெருமைகளை
ந்தபடிமுடிக்கும் வல்லமை, மோட்சமடையும் வழி
இவைகள் கிடையா. ஆவர்பெருத்தலகத்தில் நட
க்குந் தன்மையுள்ள பிணமென்று சொல்லும்படித்
திரிவார்கள். ஏ-று (௬௦)

அம்பினிற் புதைத்த கல்லுந் துகளன்றிச் சுடர் கொடா
பாம்புக்குப் பால் வார்த்தாலும்பழகிலு நன்மை தாரா
வேம்புக்குத் தேன் வார்த்தாலும் வேப்பிலை கசப்பு மாரு
தாம்பல னுல்கற்றாலுந் துற்சனா நல்லோ ராகார்.

(இ-ள்.) வழியில்பலபேர் மிகுக்கும்படி புதைத்த
கல்லாயிருந்தாலுந் தேய்ந்துகளங்கமின்றிப் பிரகா
சத்தைக்கொடாது, பாம்புக்குப்பால்வார்த்துத் தின
ந்தோ றும் அதனுடன்பழகிவந்தாலும் நன்மையை
த்தராது, வேம்புக்குத்தேனைவார்த்து வளர்த்தாலு
ம் அதிசங்கசப்பமாறாது, துற்சனர்கள் பலநூலைக் கற்
றாலும் நல்லோ ராகார்கள். ஏ-று. (௬௧)

கல்லாத மாந்தரையுய்க்கெல் கோபத்துரைகளையுங் காலக்
தேர்க்து, சொல்லாதவமைச்சரையுந் துயர்க்குதவாத் தேவ
ரையுஞ்சுருதிநாலில், வல்லாவந்தனர் தமையுங் கொண்ட
யனோடெந்நாளும் வலதுபேசி, கல்லாப்போ வருகிருக்கு
மனைவியையுமொருகாளுகும்பொணுதே.

(இ-ள்.) கல்விழில்லாத மனிதர்களையும், பிரகந்த
கோபமுள்ள அரசர்களையும் வருங்காலமறிந்துசொ
ல்லாத மக்திரிகளையும், துன்பம்வந்த விடந் துதவி

மூலமும்-உரையும்

செய்யாத தெய்வங்களையும், வேதநூலில்வல்லவரில்
வாத பிராமணர்களையும், தணவனோ டெத்தநானிலு
ம் வல்லமைபேசி நல்லவர்களைப்போல் அருகிலிருக்
கும்மனைவியையும் ஒருகாளும் நம்பக்கூடாது. (1)

தேனது சீயில் வீழ்த்தாற் செய்திடா தெடுத்த பேரை
பேயே சொடுக்கினு டேமெய் யுரக் கொட்டவே போல்
எனாம் பேசுத் தீயகுற் திருப்பதை யெதீர்கண் டாலு
கோளினர் தமக்கு நன்மை செய்வது குந்தமாமே.

(இ-ள்.) தேனானது நெருப்பில் விழுந்தால் இற
ந்துபோமென்று கருதி ஏறித்தவனாக கொடுக்கினு
வேதுன்பழறும்படி கொட்டுதல்போல கேலிகள்பே
சிபலவிததீய்க்குகளைக் கொண்டு இருப்பதைநேராகப்
பார்த்தும் உலகத்தில் கோளுடையவர்க்கு நன்மை
செய்தால் குற்றமே உண்டாகும். எ-து. (கங)

அறிவுளோர் தமக்கு காளு மாசுருந் தொழுது வாழ்வார்,
சிறையொடு புலியினுள்ளோர் நேசமாய்வணக்கஞ் செய்
அறிவுளோர் தமக்கு யாதோ சசுடது வருமே யாகிவ்(யார்
வெறிய சகன்றிவா ரென்று மேதினி புள்ளோர் தாமே.

(இ-ள்) அறிவுடையவர்களுக்கு அரசரும் வணங்
கி வாழ்வார்கள், உலகத்தவர்களும் உண்மையான
நேசத்தோடுபணிகலசெய்வார்கள், அவர்க்குயாகே
னும் ஒருகுற்றம்கேரிட்டாலும்வெறுக்கத் தக்கவரெ
ன்று இவ்நிச்சிசெய்யார் இவ்வுலனோர் செய்கை இ
ந்தன்மையதாம் எ-து. (கச)

குரு அபதேச மாதர் கூடிய விற்பர் தன்பால்
மருவிய நியாயக் கவலி உயது தான்செய்த நன்மம்
அரிய மந்திரம் விசார மாண்மை விகிவைச கொல்லாம்
ஒருவருந் தெரிய கொண்டாதுரைத்திடி வழிந்துபோமே

(இ-ள்) ஆசிரியர்செய்தவுபதேசம், ஸ்திரீபினிட
த்கலுபவித்த இன்பம் தன்னிடத்துப் பொருத்திய
நியாயம்கல்வி ஆயுள் தன்னுற்செய்த தருமம், ஆரி
தாடியமந்திரம், துன்பம்வல்லமை இவைகளைல்லா

ம் ஒருவருக்குத்தெரியக்கூடாது வெளிவிழில் அழி
ந்துபோம். ஏ-று. (௬௫)

இதெக்கி னுல்வதமை யாகியேந் தவர்க்கி கசந்த செவ்வங்
கொடுப்ப தேயிகவு னன்று குந்தமே யின்றி வாழ்வார்
தடுத்ததை விவக்கி னோர்க்குத் தக்கோய் பிணிக னாகி
உடுக்கவே புடவையு மின்றி புண்ணோறும் வெல்லமாமே

(இ-ள்.) துன்பமடைந்து தரித்திரத்தால் யாசிப்ப
வர்க்கு மனமகிழப்பொருள்கள் கொடுக்கின்றவரை
த்தடுத்தாலிலக்குகின்றவர்களுக்குத்தகுதியான துன்
பந்தரத்தக்க பிணியுண்டாகி உடுக்கத் துணியுமின்றி
சாப்பிடுதற்குரிய அன்னமும்சுடையாமல் வெல்லம்
போலருமையாகும். ஏ-று. (௬௬)

மெய்யதைச் சொல்வா ராகில் வினய்கிடு மேலு நன்மை
வையக மதனைக் கொள்வார் மனிதரிற் தேவ ராவர்
பொய்யதைச் சொல்வா ராகிற் போசன மற்ப மாகும்
கொய்யரிசியர்காளென்று கோக்கிடா ரறிவுள் னோரே

(இ-ள்.) மெய்சொல்வாரிடந்து நன்மையேவிள
ங்கும், உலகத்தவரும் அவருடையவார்த்தைகளைஓ
ப்புச்சொல்வார்கள். மானிடரில் அவரே தெய்வமா
வார். பொய்பேசுபவரிடத்துவுணவும் அற்பமாகும்
கொய்யரிசி சொதிதாளாதென்னும் பழமொழிபோ
லப் பெருந்தன்மையுடையவர்க ளல்லவென்று மகி
த்து அறிவுடையோர்களும் அவரைப்பாரர்கள். ()

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

தந்தையரை தட்டினவன் குரிகா யிகழ்த்தோன்
அந்தமுறு தேசெர்த மாணையை மறந்தோன்
சந்தமுறு வேதசெறி மாறினவ னுல்வர்
செத்தழலின் வாயினிடை சேர்வதுமெய் கண்டர்

(இ-ள்.) தகப்பன் சொல்லைத் தள்ளிகடந்தவன்
தாய்வார்த்தையை இகழ்ச்சி செய்தவன், அழகிய
குருகினுக்கொருமறந்தவன், சந்தமுள்ளவேதநெ

நிகளைக்கடந்தவனாகிய இக்கால்வரும் சிவந்த அக்கி
லிவாயின் கண்ணடைவது உண்மைபென்றறியக்
கடவீராக. எ-று. (௬௮)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

சாரீகன் வழங்க தாவி னடுவநிக் துரைத்தார் சுந்தா
சரிபோற் பெருகி மண்மே விருகணும் வினக்கி வாழ்வார்
நாமே சொல்வா ராகி லோம்சிய கிணையு மாண்டு
நீரமே கண்கள் ரெண்டுந் தெரியாது போவர் தாமே.

(இ-ள்.) ஏழைப்பெண்கள் முறைவிட்ட வழக்கு
களாயிருக்கின்றனமெனினமையறிந்து சியாயம்சொல்ப
வரேபரிசுத்தர், அவர்கள் பெரியதடாகம்போல் பெ
ருகியுயிரின்மேல் இரண்டுகண்ணும் பிரகாசித்துவா
ழ்வார்கள். பட்சபாதமாய்ச்சொல்லுவரேல், அவர்க
ள் சுற்றமுயிழந்து இருவிழிகளுந்தெரியாதருளுடா
ய்மாய்வருந்துவார்கள். எ-று. (௬௯)

முனைகலக்கறல்.

தப்புறச் சிவந்த வரபா யேபஞ் சீனையின் மீதில்
ஒப்புறக் கணவனோடேயோர் லீலை செய்யும்போது
சுற்பகஞ் சேர்ந்த மார்பிற் கனதன யிரண்டுந் தைத்தே
அப்புற முருவிற்றெனநே யங்கையாற்றவிடப்பார்த்தாள்

(இ-ள்.) பவனம்போன்ற சிவந்த வாயையுடைய
வன்பரிசுத்தமான பஞ்சனையின்மேல் தன் கணவ
னோடு ஒப்பற்ற ஒருவகைக் கண்ணசெய்யுங் காலத்தி
ல், பாதாசுகமனமென்பதைச்சுற்றும் சிவையாததன்
காயகனதுமார்பில்பருத்த தன்முனைகளிரண்டுந்கை
த்துப் பின்புறம் ஊடுருவிப்போய்கிட்டதென்று தன்
னழியைகளைந் தடவிப்பார்த்தாள். எ-று (௭0)

சரிநிருத்த போதல் இருத்தன பட்சி யெவ்வா
மாரிசீர் மறுத்தபோ தப்பறவை யங்கிருப்ப தண்டி
பாசின யானும் வேந்தன் பட்சமு மறந்த போதே
யானுமே நிலையிலரம வவரவ ரோருவாரே.

(இ-ள்.) தடாகத்தில் ஜலமிருக்கும்போது பட்சிகளெல்லாம் வந்துகூடியிருந்தன, அங்கீர்வற்றிய போடட்சிகள் அங்கிருப்பதுண்டோ அதபேல உலகத்தையானும் அரசன் பட்சந்தைமறந்தபோது ஒருவருட் கிலையில்லாமல் அவரவர்கள் பட்சமுள்ள விடந்தேடி செல்வார்கள். எ-று. (எக)

சத்தக்கழிகெழல் விருந்தம்.

மண்ணூர்சட்டி கரத்தேந்தி மறநாய்கெனவும் காலினராய் அண்ணாத்தேந்தி யிருப்பாரை யறித்தேரமறித்தேரமம்மம்ம பண்ணூர்மொழியார்பாலடிசில் பைம்பொற்கலத்திற்பரிந்துட்ட, உண்ணூரின் தபோதொருவர்க் குதவாமாந்தரிவா

(இ-ள்) கையில் மண்சட்டி யேந்தி மறநாய்கெனவும் பட்சண முடையசாலுள்ளவராய் ஏங்கு அன்னங்கிடைக்குமோ வென்று ஏங்கியண்ணாந்திருக்கின்றவர்களை அம்மம்மா கண்டோம் கண்டோம், அவர் யாரெனில் இராகம்போன்றவார்த்தையையுடைய மங்கையர்கள் பொன்கலத்தில் பாலொடுகலந்த அன்னத்தைமிக அன்போடு ஊட்ட உண்ணாஞ்சமையத்தில் ஒருவருக்கும்கொடாத உலுத்தர்களே எ-று. ()

மண்டலத்தோர்கள் செய்த பாவ மன்னவரைச் சேரும் விண்டறன் மன்னர் செய்த தீங்கு மந்திரியைச் சேரும் தோண்டர்கள் செய்ததோடர் தோடர்க்குதங் குருவைச் சேரும், கண்டனமொழியாள் செய்த கன்மமூங்கணவர்க்கா

(இ-ள்.) உலகத்தவர்கள் செய்தபாவம் அரசனைச் சாரும், வலிமையுள்ள அரசர்கள் செய்ததீமை அமைச்சரைச்சேரும், அடியார்கள் செய்தகுற்றம்தன் ஆசிரியனைப்பற்றும் கற்கண்டுபோலும் மொழியையுடைய மங்கையர்கள் செய்தபாவம் புருடர்களுக்காகும். எ-று, (எக)

எற்குண முடையவேந்தை கயர்த்துசேவித்த வென்று பொற்புடை மகனிரோடு பொருந்தியே வாழ்தவென்று பற்பலரோடு என்னால் பகர்ந்தவாசித்த வென்று சொற்பெறுபிவைகண்மூன்று மிம்மையிற்சொர்க்கத்தானே

(இ-ள்) கல்லகுணமுடைய ராஜர்களைவிரும்பித் தரிசித்தலும், அழகுடைய ஸ்திரீகளோடு கூடிவாழ்ந்தலும், கல்விமான்களான நல்லாசிரியனையடுத்துத் தன்னை யொத்தமாணாக்கர்பலரோர்நீடும்நல்லநூல்களைக் கேட்டுச் சக்தேகமறப்பயின்று சுற்றுக் கொள்ளுநலுமாறிய இந்த மூன்றுகாரியங்களும் இதத்தில் அனுபவிக்கத்தக்க சுவர்க்கபோகங்களாம் எ-று. ()

வேறு.

சுட்டையிலே யிருத்தமணத் தறவடைந்த பெரியோர்க
ணியவன்றனைத்
சுட்டையிலே தொடுத்த முத்தி பெறுமளவும்
பெரியசெய் லடைக்குங்கரம்
வெட்டையிலே மதிமயங்கிச்சிறுவருக்கு மணம்பேசி
விரும்பித் தாலி
சுட்டையிலே தொடுத்த கடுக்கட்டையிலே கிடத்து
மட்டும் கவலைதானே.

(இ-ள்) சதாநிட்டைபுரிந்து பற்றுநீங்கி, மனதின்கண் தறவடைந்த பெரியோர்களைல்லாம் பரம்ப இயின்பகத்தைத் துதிக்கக்கிடைத்ததுமுதல் மோட்சத்தை அடையும்வரையில், பெரிதான ஆனந்தத்தையடைவார்கள். கன்னியர்கள்காமமென்னும்வெப்பத்திலே புத்திமயங்கிக் கிடப்பவர்களெல்லாம் சிறுமியர்க்கு விவாகமுறைபெரிநிரூப்பத்தோடுதரல்கட்டுவது முதல் சுகாதாட்டிலடக்கியகட்டைகளின் கடுமத்தியில் கொண்டுபோய்கவக்கும்வரையில் தூன்பமேயனுபவிப்பார்கள். எ-று. (எடு)

தலைவன் வருந்தல்.

எழுசீர்விருத்தம்.

அன்னம் பழித்தகடை யாலம்பழித்தவிழி யமுதம்
பழித்த மொழிகள்
பொன்னம் பெருத்தமுலைகன்னல் சுறுத்த குழல்
சின்னஞ் சிறுத்த விடைபென்

என்னெஞ்சருக்கவயடன்னெஞ்சு கந்தகலை யென்னென்
 நகரப்ப தினினான்
 நின்னஞ் சிறக்கி யவன் விஸ்வயக மிட்டபடி
 தெய்வங்களுக் கப்பமே.

(இ-ள்.) அன்னத்தைவிடெழந்த கடைபையயும், வி
 ஷத்தைவிடீத்தகண்களையும், அபிரித்ததைப்பழிந்த
 சொற்களையும், பொன்ஃபாலுந் தேமற் படர்க்கு
 பருத்தமுலைகளையும், கருகிறமாக இருண்டகந்தளி
 களையும், சுண்-வர்கள் அதிநாட்பென்று மதிக்கும்
 படி மிகவுஞ் சிறந்த இடையினை யுமுடைய பெண்
 னாயவன் என தமனைத உருக்க அவன் தன்னெஞ்
 சிறகறறுக்கொண்ட சாத்திரவல்லபத்தை இனிநா
 னென்னென்று சொல்லுமென் அச்சிறக்கிபால்ஃகரி
 ட்ட விஸ்வயகங்களுக்குத் தெய்வத்தை நோக்கிமு
 றையிடுவதனற் பென்னால் செய்யத்தக்கதீயாது.)

என்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சூவீன மழை பொழிய விஸ்வம்வீழ வகத்தினன்
 நோய்தனில் வகுத்த வடிவமொஃ
 மாவீரம் போகுதென்று விதைகொண்டோட வழியிலே
 கடன்காரர் மறித்தக்கொள்ள
 நோவேந்த குழுதுண்ட உடமைகேட்கக் குருக்கன்வந்து
 தட்சணைக்குக் குறுக்கே நிற்சப்
 பாவாணர் கவிபாடிப் பரிசு கேட்கப் பாலிமகன்
 படித்தயரம் பார்க்கொன்னு தே.

(இ-ள்.) பசுவன்றைப்பெற, மழைவிடா துபெய்ய
 விடுகின்றதுவிழ, விட்டுக்குரிய மனைகொற்பவேந
 னைப்பட, வேலையாள் இறக்க காங்காய்ந்துகிடிற
 தென்று விதைக்க வினாகொண்டிலுட, கடன்காரர்
 மறித்தக்கொள்ள அச்சமயத்திலவேளாண்மைசெ
 ய்துசாப்பிட்ட பூயிகளின்தீர்வையை தலைமையான
 அரசர்கேட்க. அதுகாலைகுருக்களானவரும் குறுக்
 கேசீன்று தட்சணைகேட்க, கவினைப்பாடி வித்து

பள்ளிகள் சன்மானஞ்செய்யும்படி வினவ, பாவிமக
ன் அடையும்துன்பம் பார்க்கச்சகிக்காது. எ-று ()

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தாய்ப்பகை பிறர்கட்பானாடுந் தன்னையும் குணவா னானில்
வாய்ப்பகை மனைவி யாரும் வழகுற்ற போது
பேய்ப்பகை பின்னை தானும் பெருமைதாங்கல்வா விட்டால்
சேய்ப்பகை யொருவர்க்காகுமென் றனர் தெளிந்ததாலோர்

(இ-ள்.) சிறகுக்கு அனுசூலமாகவுந் தனக்குப்ப
வாய்ப்பகையிருக்கின்ற மாதாவும், அதிகக்கடன்பட்
டபிதாவும், மிகுந்த அழகுள்ளவனாய்த் தனக்கு
வந்த மனைவியு, பெருமைபரன் சாஸ்திரங்களைக்க
றதுக்கொள்ளாதபிள்ளையு, ஒருவனுக்குக்கிடைக்
குமாகில் அவன் யாவருக்கும் பகையுடையவனென
வேதன் ரூப அறிந்த கிரந்தகர்த்தர்கள் சொல்வார்க
ள். எ-று.

கலைதனர்க் திட்டபோது கீணிலத் தறவு மில்லை
பலமிருக் தகன் றபோது தாமரைச் சுருக்கன்கடற்றம்
சுவலன் மெதியும்போது பற்றுதீக் குறவாக்காற்று
மெலிவது வினக்கேயாகில் மீண்டுமக் காற்றேகற்றும்.

(இ-ள்) கீர்த்திஹந்த தடாகத்திலுள்ள தாமரைப்
புட்பத்திற்கு அக்காலத்தில் சினைகளு யிருந்த சூரி
யனை கீரலற்றிய காலத்தில் அத்தாமரைகருச் சத்
வருவாய் நாசஞ்செய்வான், அடர்ந்த பெருங்காடு
கள் தீப்பற்றியெரியும்போது அப்பெருகொருப்புக்கு
வாயுவாகிய காற்றுகளியாகிற்றுத் அவ்வித கொருப
பு தன்னளவிற் சுருங்கியொருதீபத்தளவாய் நின்ற
போது அக்காற்றே அத்தீபத்திற்குப் பமனாகும் அது
போல செல்வம்கிறைந்த காலத்தில் பற்றுத்துவகீங்
கிப் பகைவராவார்கள். எ-று. (௩௩)

மதித்தபா வானர்தக்கோர் மறையவிரப் போர்க்கேகலா
கொடுதுயர்வறுமையுற்றூர்கொடா துவாழ்த்தவரார்மண்மே

ல், எடுத்துரை இண்டிரு மெடாதகாட் டகத்துக்கு
மடுத்தகோ டையிலேவற்றி யல்லதிற் பெருகுந் தானே.

(இ-ள்.) நெருங்கியவித்வான்கள் மேலானவர்கள்
வேதியர்கள் யாசிப்போர்கள் இவர்களுக்குக் கொடு
த்ததினால் யார்தரித்திரத்தையடைந்தார்கள், கொ
டாமல ஆழியின்மேலிருந்து யார்வாழ்ந்தனர், நாட்
டில் யாவரும் எடுத்துண்ணத்தக்க தடாகசலமும்,
ஒருவரும் எடுத்துண்ணாத காட்டினிடத்துள்ள எரி
நீரும், பொருந்தியகோடை காலத்தில்வற்றியும்கார்
காலத்தில்ஜலம்நிறைந்தும்பெருகுமல்லவா. எ-று. ()

வேறு.

உணங்கியொருகான்முடமாகி யோர்கண்ணிழந்துசெவியி
ன்றி, வணக்குகெடுவா லறுப்புண்டுவயிறு முதுகிலொட்டி
அணக்குகலியமும்பெய்திய கல்வாயோடுகழுதேந்தி(யான்
கணங்கன்முடுவல்பின்சென்றால் யாரைக்காமன்றுயர்செய்

(இ-ள்.) வாட்டமுற்றும் ஒருகால் முடமாகியும்
ஒருகண் குருடைடந்தும்,காதறுப்புண்டும், நீண்டு
வளையும்வால் அறுபட்டும், உணகின்றி வயிறு முது
கோடொட்டியும், அழகுசெட்டுமுதுமை வாய்ந்தும்
அகன்றவாயினுடைய கலவடைபைக் கழுத்தில்மா
ட்டிக் கொண்டுதிரியும் ஆண்டாயானதும் ஒருபெண்
னாயின்பின் காமத்தரிலோடித் திரியுமாகில் மற்றை
எவர்களை மன்மதத்துன்பஞ்செய்யான் எ-று. ()

எழுசீரடியாகிரிய லிருத்தம்.

கன்மனப் பார்ப்பார் தங்களைப் படைத்துக் காகத்தை

யென்செயப் படைத்தாய்

துன்மதி வணிகர் தங்களைப் படைத்துச் சோரரை

யென்செயப் படைத்தாய்

வன்மன வடுகர் தங்களைப் படைத்து வானர

யென்செயப் படைத்தாய்

கன்மனேதோறும பெண்களைப் படைத்து கமளை

யென்செயப் படைத்தனையே.

(இ-ள்) ஓராள் முகனேகருங்கல்லைப்போன்ற வெஞ்சுத்தையுடைய பிராமணரைப் படைத்திருந்தும் காதத்தையும், துற்புத்தியுள்ள வணிகர் களைப்படைத்திருந்தும், திருடர்களையும் வலிய வெஞ்சுத்தையுடைய வகைரைப் படைத்திருந்தும் வானரங்களையும், கல்லீடுகள்தோறும் பெண்களைப் படைத்தும் ஏழையும் யாதுகாரணத்துக்காக படைப்பித்தாய்,

கவிவிருத்தம்.

உண்ணல் பூச்சுடனெஞ் சுவத்த வெம்பனை
பண்ண வெல்லாமவர் பார்க்கவே யன்றே
யண்ணல் தன்பிசினை யறிந்தக் தொழீநீ
மண்ணவர் தனையின மடமை யாகுமாவ்.

(இ-ள்) என்னுயிர்ப் பாங்கியே உலகத்தில்கற்பிற் சிறந்த பெண்கள் மதுரமான ஆகாரங்களை யுட்கொள் ளுதலும், பரிமணமிசுந்த புட்பங்களை முடித்தலும் மனமகிழ்ச்சிமுகமலாச்சிகளை அருந்தலும், மற்றும் பல விதமான திவ்யவஸ்திராபரணங்களால் தன்னை யலங்கரித்துக் கொள்ளுதலுமாகிய இவைகளெல்லாம் தத்தங்கணவர்கள் கண்டுகொரிப்பதற் காகவே வல்லவோ (ஆவ்வாறிருக்க) பொருமைபிற் சிறந்த வென துகாயகன் தற்சமயம் என்னைவிட்டுப் பிரிந்திருப்ப தானக்குத் தெரித்திருந்தும் என்னையலங்காரஞ் செய்வதற்காக லீ வந்தது உன்னறியாமையினு லல்லவா,

அறுபேரடியாசிரியவிருத்தம்.

கோளரி படர்க்க காட்டில் குறய்கில்வைத் தமுத மூட்டித்
தோளினிற் தூக்கி வைத்துச் சுமந்து பேளு வளர்த்த
ஆனைக் கிணத்திற் நள்ளி யழகிலா மூடவர் செர்க்க்தான்
காளகேர் கண்ணினுரைக் கனவிலும் எம்பொழுதே.

(இ-ள்) வெவ்வியசிற்கங்கள் வாழுக்கானகத்தில் துடையிலிருத்தி யன்னமூட்டித் தோளிற் தூக்கிச் சுமந்து அன்பாகவளர்த்து வந்தபுகுடனையும், கிணற்

நிற்றள்ளி ஓரமுடில்லா தமுடவனை ஒருத்திகுடினான்,
ஆதலால் விடத்துக்கொப்பான கண்ணுடையவரை
கனவிலும்நம்பத்தகாது. ஏ-று.

(25)

கொச்சகக்கலிப்பா.

செய்கொண் டாருங்கமலச் செம்மலுடனேயவரவப்
பாய்கொண் டானும்பணியும் பட்டிச் சரத்தானே
கோய்கொண் டாலுக்கொளலா தூறுவய தளவும்
பேய்கொண் டாலுக்கொளலாம் பெண்கொள்ளலாகாதே

(இ-ள்) சிவந்தகிறத்தைக்கொண்டிவிளக்குக் கா
மரைமலரினன்ன பிரமதேவனும், ஆதிசேடனைப்பா
யாகக்கொண்டமகாவிஷ்ணுவும், வணங்கித்துதிக்கு
மபடியாகத் திருப்பட்டிச்சரத்தலத்தில் எழுந்தரு
ளிய சிவபெருமானே! ஒருவன் தூறுவயதளவும்
வியாதியையும் கொள்ளலாம், ம்பயையும் கொள்ள
லாம், பெண்களைக்கொள்ளல் ஆகாது. ஏ-று (26)

கஸ்தூரிமுதலிய வாசனை வஸ்துக்களை விற்பனை
செய்பவர் ஒருவேடன் குடிபிசுப்பிற்சென்று
கமது வர்த்தகத்தைக் காட்டியபோது
கடந்த சம்பாஷணை.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

நானமென்பது மணங்கமழ் பொருளதகாலினன்பதுவோ
ஊனுணங்குவோன் மடந்தையரணியதேயுயர்முலைத்தலைக்
(கோட்டிள்

ஆனதங்கதுபிசுனல்வீக்குக தமையுமோவெனக்கேட்கக்
கானவேட்டுவச்சேரிவிட்டகன் நணர்கடிசமழ்விலைவாணர்.

(இ-ள்.) (வர்த்தகர்) நானமென்பது வாசனைநம
ழும் பொருளென்ன? (வேடர்) தகாலினால் கவைத்து
ச் சாப்பிடத்தக்க பதார்த்தமோ சொல்லென்ன?
(வர்த்தகன்) ஊனுண்பவனே ஸ்திரீகள் விசாலித்து
முலையினிடந்து ஆணித்துகொள்ளும் வாசனைத்திர

பியம் என்னி (வேடர்) அதைப்பூசில் முலைவீக்கம்
அமுக்கெயிடுயோ வென்ன (வர்த்தகன்) அக்கான
கத்திலுள்ள வேடர் குடியிருப்பைபயிட்டு கீங்கினர்.

கவிச்சுத்தறை.

கொண்டெயின் படர்க்கு டன்பாய்க் கொடியரிசாகம்
விண்டாக கத்தின்வாயினில் வெருண்டவன் தேரை
மண்டிதே ரையின்வாயினில் வெருண்டவன் தேரை
வண்டிதே னுகரின்பமே மானிட விற்பம்.

(இ-ள்.) கருடன் வாரினிடத்தகப்பட்டு ஆகாய
த்திற்கொண்டுசெல்லும் கீண்டகாகமும், அந்நாகத்
தின்வாயில் அகப்பட்டதேரையும், அத்தேரையின்
வாயிலகப்பட்டவண்டும், அத்தகைய வண்டானது
மதுவைபுண்ணும் இன்பத்திற்கொப்பேயாகும் இவ்
வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களுபயிக்கும் இன்பங்கள்

அதிரடியாசிரிய விருத்தம்.

கற்பூரப் பாத்திகட்டி கஸ்தூரி யெருப்போட்டு
கமழ்கீர் பாச்சிப்
பொற்பூர வள்ளியின விதைத்தாலு மதின் குணத்தைப்
பொருந்தக் காட்டும்
கொற்பே ரைகருக் கறிவிக் கினிதாக வரு
மெனவே சொல்லினு
கற்போதம் வாராதா ககர்ருணமே மேலாக
கடக்குந் தானே

(இ-ள்.) கற்பூரத்தால் வரப்புகளிட்டுக் கஸ்தூரி
யையிய ஏருவாகத்தூசி, வாரண கையே பாய்ச்சி
அழகுண்டாக கருள்ளியை அதில்கட்டுவைத்தாலும்
அந்நிணகுணத்தையே செவ்வையாய்க் காண்பிக்கும்
சொல்லாததக்க அறிவில்லாதவர்க்கு இனிகமயான
அறிவுவருமென்று எவ்வளவு சொல்லுதும், கல்ச
குணமானதுசுற்றும்வராது அப்போதும் அவர்கள்
நியகுணத்தையே மேலாகக்காட்டுவர். ஏ. ம. ()

கண்ணயப்புரைத்தல்,

கவிவிருத்தம்.

தண்டி வாலிய தாமரைப் பொய்க்கையில்
மொண்டு நீரை முகத்தரு கேத்தினுள்
கெண்டை கெண்டையென் தக்கரை யேறினாள்
கெண்டை காண்கிலன் நின்று தயங்கினாள்.

(இ-ள்.) கொடிசுளமைந்த தாமரைத் தடாகத்தி
லுள்ள தண்ணீரைக்கையால்முடிந்து ஒருமங்கைதன்
முகத்தினாகுகே, யேந்திப்பார்த்தான் (அதனுந்தெரி
ந்த கண்நிழலைப்பார்த்து)கெண்டை கெண்டையென்
று கவிக்கொண்டே கரையிலேநிப்பார்த்தபொழுது
அக்கெண்டைமீனைக்காணாமல் நின்றுதயங்கினாள்

வருவாந் தனக்குழம்பொடு கறுஞ்சலைகவம்பெறவணிக்தா
லுஞ் சருவசந்தேசமனமுடைமா சரைத்தழுவலுமாகாதே
பருவதங்கள்போற்பலபலவமணிப்பைம்பொனையித்தாலு
வ, கெருவமிஞ்சியமானிடர் தோழமைகிட்டலுபகாரே.

(இ-ள்) பொருந்தியசந்தனக்குழம்பு முதலியவாச
னைத்திரவியாக்களையும், பலவித கவை யுணவுகளையும்,
அழகுபெறச்செகரித்துத்தந்தாலும், எதிலுள்ளத்தே
காள்பத முண்டாக நடக்கும் மாநர்க்கையனைதல்
தகாது, மலையளவாயிப அனைகாவரத்தினங்கள் அழு
த்திய பதியபொன்னுபரணங்களைக் கொடுத்தாலும்
கெருவம் மிகுதியுள்ள மனிதர்களின் சினைகம்பளவ்
வளவும் கொள்ளுதல்கடாது. எ-று. (௩௦)

தலைவிவனப்புரைத்தல்.

கே.று.

சிலத்தினிற் சுழியின்முழ்கெந்நவ டன்னேகேரே
குலத்தலை மஞ்சைகண்டு கவெனக் காவிலேச
முனைத்தலை யதலைக்கண்டு மும்மதக் கரிவந்துற்ற
தலைத்தலை சிங்கமென்றக் கவிதகண் டேதித்தம்மா.

(இ ள்.) பூமிவினிடத்தஜலத்தில் முழுவின்றொரு
யவ்வாயை கூட்டமாதிருந் மயில்தன் நேரேபார்
ந்து, அவன் சாயலுக்குப்பயந்து கூடுவன்றலறி ஓர்
சோலைநிற்புருந்தது அவன்முலைச்சிகரத்தைகண்டு
மும்மதவ்சனைப் பொழியாநின்ற யானைகள் தங்கநி
ளமென்றேருடிவந்து அவனிடையாகிய சிங்கத்தைக்
கண்டுபயந்து ஒடிப்போயிற்று ள-று. (கக)

அற்பசக்தேகாஷிபனின் இயல்புப்பற்றிக்கூறியது
கரியொரு திவ்வனாறு காணவன் மூன்றுகளும்
இருவரைப் பற்றில்லாக மின்றனு மிரையீதென்று
விரிதலை வேடண்டையில் விற்குதைதரம்பைக்கவ்வி
கரியனார் பட்டபாடு காணாரம் படவேபோனும்.

(இ ள்.) ஒருவேடன் யானையினமீது பாணப்பிர
யோகம்பண்ணித்தானொருநகரத்தாற் கடியுண்டு அ
க்கரகத்தின் மீதேறிமூக்கு யானையுத்தானும் காசுமு
ம், இறாதுகிடக்கக்கண்ட (ஒருகரி) யானையே ஆறு
பாதத்துணவாகும், வேடனொழுண்டகாட் பொழுது
போகும், புற்றுநாகமோதுண்டன் னுர் இகாயாகும்
என்று சர்க்காஷித்துக்கொண்டே விரிந்தலைவையு
டைய வேடனதுகையிலுள்ள வில்லிக்குதைதரம்
வைக்கடித்தயாத்திரத்தில், அதஅறுத்து அதனால்
அக்கரி இறந்தது அதுபோலவே அற்பசக்தேகாஷிகள்
பிரணைச்சொண்டு துன்பப்படுவார்கள் ள-று. ()
வேறு.

பூதவத்தின் மானிடராய்ப் பிறப்ப தரிசெனப் புகவ்கர்
பறந்தோர் தாமும்
ஆதிமறை நாலின்முறை யருள் கீர்த்தியாக் தவங்க
என்பாய்ச் சென்று
நிதிவழு வாதலகை வழக் குரைந்து கவ்வோரை
கேசல் கொண்டு
காதவழி பேரில்லார் கழுதை யெண்ப்பாரி ழுன்னோர்
கருது வாரோ.

(இ-ள்.) உலகத்தில் மானிடராய்ப் பிறப்புகரித்த
 னர்சொல்வார்கள், அப்படிப் பிறந்த லும்முதன் கம
 யான வேகசாத் திரங்களின் முறைப்படி இருபை
 புகழ், இவற்றையுடையவராய்ஸகஸபாத்திர செ
 ய்து நியாயத்தவறுதபடி வழக்குள் தீர்தக, பெரி
 யோர்களுக்கு வழிபாடுசெய்து. நல்லவர்களைன்று
 காசவழித்துமேனுட்பேர்பெற்று இராசவர்களைக்
 கழுதை பிறப்பென நேயாவருமிவழ்வார்கள் என்று.

வேறு.

ஆரம்புண்ட மணிமார்பா வபோத்திக்காரே யண்ணுகேன்
 நாமிகுக்க மரபிருக்க இவைகளுதிர்த்த வாரேறு
 வாரவகொண்டு வழக்குரைத்து மண்மேல் நின்று வலிபெரி
 ஓரஞ்சொன்ன குடியதபோ வதிர்த்தகிடக்குக் தம்பியரே

(இ-ள்) பாலையணிந்த அழகியமார்பையுடைய அ
 யோத்திகையை மும்மாராஜனாய அண்ணுவே கே
 ட்பாயாக நாயிருக்கமரபிருக்க அதின் இலைகள்மட்
 டும் உதிர்த்துபோனகாரணம்யாதென்று தம்பியான
 வன்கேட்ட, அதற்கு அவன்பூரிமேலிருந்து பட்ச
 பாசாய்த் தனதுவலமைமிகும் வழக்குத்தீர்த
 து ஓரவஞ்சனைசெய்பவர் குடிப்பல உதிர்த்தகிட
 க்கின்றது தம்பியென்றுரைக்கான் என்று (கச)

சுறசிரடியானிரிய விருத்தம்.

* வல்லியக் தலைக்கண் டஞ்சி மார்தணி வேறும் வேடன்
 கொல்லிய பதியைத்தீர்த்திரட்டித்தகுரங்கைக்கொன்றான்
 நல்லவன் நனக்குச் செய்த கலமது மிக்க நாகும்
 புல்லர்க டமக்குச் செய்தா லுயிர்தனைப் போக்கு வாரே.

(இ-ள்.) புலியைக் காண்டி பயத்துலூர் விருட்சத்தி
 வேறியிருந்த வேடனுக்கு உயிரினைத்ததக்க மிகுந்த
 பதியைத்தீர்த்து ரட்டித்த குரங்கை அவ்வேடனை
 கொன்றான் (ஆதலால்) நல்லோருக்குச் செய்த உதவி
 மிகுதியான நன்மையேதரும். அற்பர்களுக்குசெய்த

* இக்கதை கபோதவாக்கியத்தி லுள்ளது.

புதளி செய்தவனுக்கே மிதந்த அபாயம் உண்டாக்
கும் ஏ-று (௬௫)

தன்மானம் குலமானம் தன்னைவக் தடைத்தவயிர்
தங்கண் மானம்
என்மான மாகிலென்ன வெல்லவருட் சரியெனவே
பெண்ணம் பே த்து
நன்மானம் வைத்தெத்த காளுமவர் தங்களுக்கு
நன்மை செய்வோர்
மன்மானி யடைந்தோரைக் கார்கின்ற வள்ளலென
வழத்த வாமே.

(இ-ள்.) தரன்பிறந்த ஜாதியபிமானம், தன்னிட
ம்வந்து அடைந்தவர்களுடைய உரிப்போன்ற மான
ம்முதலியவைகளையும், தன்னுடைய மானத்துக்குச்
சமானமாகக் கருதில்ல அடிமானம்வைத்து எத்தக்
காலத்திலும் நன்மை செய்யத்தக்கவர்கள் யாரோ
அவர்களையே பொருந்திய மானுயி மானமுள்ளவர்
கள், அபயமென்றடைந்தவர்களை இரட்சிக்கத்தக்க
வள்ளல்களென்று சொல்லுவார்கள். ஏ-று. (௬௬)

தன்னைத்தான் புகழ்வோருக் தனகுலமே பெரிதெனவே
தான் சொல்லோரும்
பொன்னைத்தான் தேடியதம் புரியாம வரூள்காத்தப்
பொன்றி னோரு
மின்னைப்போன் மனை யானை வீட்டில் வைத்து
வேசைசகம் விருப்புலோரும்
அன்னைபிதா பாவலரைப் பகைப்போரு
மறிவில்லாக் கசடாமே.

(இ-ள்.) தன்னையே புகழ்சின்றவர்களும், தந்தா
நியையே பெரிதென்று கரப்பவர்களும், பொருளைக்
தேடி நரு மஞ்செய்யாமல் புகைத்து வைத்திறப்பவர்
களும், மின்னைப்போனும் தேசகாரியுடைய) ம

கிணியைபிட்டு ல் வைத்துப் பாத்தையர்ப்போகத்தை
இச்சிக்கின்றவர்களும், தாய் தந்தை விதவாண்கள்
முதலியோரைவிரோதித்துக் கொள்பவர்களும், இய
விவர்கள் புத்தியில்லாத கிழமக்கனாவார்கள். ஏ-று.

பெண்டுகள்சொற்கேட்கின்றபேயரெனும் குணமுடப்
பேடிவோபர்

முண்டைகளுக்கிணியிலலா முனைவீரர் புருடரென
மொழி யொனாதே

உண்டிலா முதிர்ப்பொருள் கீர்த்தியற்ற மின்னதென
முணர்வேயில்லா

அண்டி னவர்தமைக் கொடுப்பா ரழிவழக்கே
செய்தவ ரறிவுதானே.

(இ-ள்.) மக்கையர்சொற்களைக் கேட்கின்றபேயர்
களாகிய குணங்கெட்டபேடியினைய உலோபிகளுக்கு
டும், விதவாளுக்கும், ஒப்புரைக்கக்கூடாத சுத்த
வீரர்களும், இயவிவர்களையும், ஆண் தன்மையபு
டையவரெனச்சொல்லக்கூடாது, உலகத்திற்கிறந்த
வர்களும், புகழும் தருமமும் இன்னதென்று ஆராய்
ந்து அறியாதவர்களே அறிந்தவர்களைக் கொடுப்பவ
ராவார் நியாயத்தைவிட்டு நியாயவிரோதமாகப்பே
சுவதே அவர்கள் புத்தியாகும். ஏ-று. (க-அ)

பெரல்வார்க்குக் கல்லிவரில் கெருவமுண்டா மதனோடு
பொருளுஞ் சேர்த்தால்

சொல்லாதுஞ் சொல்லவைக்குஞ் சொற்சென்றந்
குடிக்கெடுக்கத் துணிவர்கண்டாய்

கல்லோர்க்கும் மூன்றகுணமுண்டாகி வருளதிக
குண முண்டாம்

கல்லோர்க்கு முபகார ராயிருந்து பரசுதியை
யெய்துவாரே.

(இ-ள்.) தற்குணமுடையவர்களுக்குக்கல்லியுண்
டாகின் கர்வம் அறிகப்படுப், அக்கல்லிபோடுசெல்ல

மூலக் கூடினால் சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளை யுஞ் சொல்லும்படி செய்யும், தன் சொல் எங்குஞ்செல்லாததஞ்சுத்தாயிருந்தால் குடிக்கைகெடுக்கவுந் துணிவார்கள்; நற்குணமுடையவர்களுக்கல்லி, செல்வம், சொறசெல்லுதல், ஆகிய இத்தமூன்று முண்டுகில் அருளும்ஞானமும்பெறது யாவருக்கும் உபகாரிகளாக இருந்து முத்தியடைவார்கள். காறு (சு.ந.)

தலைவிசலங்கூறல்,

வேறு

உத்தியின் சுழியின் நீட்சே ருரோமமாக் கரியநகரஞ் சந்திரனெனவே யெண்ணித் தையலான் முகத்தை ரோக்க மந்திர கிரிகள்லிம்பி வழிமறித் திடிதல்கண்டு சிந்தரச் சயற்க னோடிச் செவிதனக்குரைத்ததம்மா.

(இ-ள்.) உத்தியின் சுழியின் நீட்சே ருரோமமாக் கரியநகரஞ் சந்திரனெனவே யெண்ணித் தையலான் முகத்தை ரோக்க மந்திர கிரிகள்லிம்பி வழிமறித் திடிதல்கண்டு சிந்தரச் சயற்க னோடிச் செவிதனக்குரைத்ததம்மா.

(இ-ள்.) உத்தியின் சுழியின் நீட்சே ருரோமமாக் கரியநகரஞ் சந்திரனெனவே யெண்ணித் தையலான் முகத்தை ரோக்க மந்திர கிரிகள்லிம்பி வழிமறித் திடிதல்கண்டு சிந்தரச் சயற்க னோடிச் செவிதனக்குரைத்ததம்மா.

இதுவுமது.

மாமா மேடைமீதில் மக்கைகின் றுவரவக்கண்டு ஏசுமா மதியென்றெண்ணி யிராசுவந்துற்றபோது பாகுசேர் மொழியினுளும் பதறியே பாதம்வாங்கத் தோகைமாமயிவென்றெண்ணித்தொடர்ந்தராமீண்டவன்

(இ-ள்.) வான்மளரைய மேடைமீதில்(எனதுதலைவியான) மக்கைப்பருவமுடையவன் நின்று உலாவுகையில் ஒப்பற்ற பூரணச்சந்திரனென்று நிகிந்து (நவச்சிரகத்திலொன்றாகிய) இராசுவெண்ணுக்கரும் பாம்பானது வந்துநெருக்கப் பால்போலும் மொழியையுடையான்மனம்பதறித் தனதுபாதங்கள் வருந்தரடக்கைகில் துவள்சாயலைக்கண்டு தோகைகளை

புடைய மயிலென எண்ணி அப்பாம்புகிறும்பினிட
டது எ-று. (கடுக)

வேறு,

சலதாரை வீழ்நுஞ் சாகாததன்னைச்சார்த்தாற்
குலமென்றகொள்வதல்லாற் குறைகடவெருத்ததுண்டே
புலவர்கள் சையிற்கூறும் புன்சுவியாளர் சார்த்தால் [நம்
கலமென்றகொள்வதல்லாநலவீங்கரோபெரியோர்குற்

(இ-ள்) சலதாரையில் ஒழுகும் (எற்றமுள்ள) த
ண்ணீரும், சமுத்திரத்திற்புகர்கால, அதைதண்ணி
னமென்று ஏற்றுக்கொள்ளாமல்லாமல் வெறுத்துத்
தள்ளுவதண்டீடா? இல்லை (அதுபோல) பெரியனித்
துவான்கள் சபையில் (சிரமபிபு தூற்கேள்சியில்லாத
அற்பகவிஞர்கள் வந்துசேர்த்தாலும் சற்றவர்களெ
ன்றயற்றுக் கொள்ளாமல்லாற் குற்றகசொல்லார்
கள். எ-று (கடுக)

காரணம் குழல்கடப்பிச்சுஞ்சிலை வானீரப்பி
மேரென வளர்க்துரிந்த வேழத்தின் கோடுதப்பித்
தாருறு கரியரோம்க் சங்கிலி வழியேசென்று
சீரிய னெனவளர்க்த செல்வனைக் குவிற் கைவைத்தான்.

(இ-ள்) கூத்தலாகியமேகத்துக்கும் புருவமாகிய)
வில்லம்பு+ஞாக்கும்மகாமேரு பென்றமுலைகளாகிய
யானைத்தந்தங்களுக்கும், தவறிக் கோமமாகிய சங்கி
லியின்வழியே சென்றுமென்மைபாய்வளர்க்த செல்
வத்தைபுடைய எனதுகாயகளுளவன் அல்லுலாகிய
பாம்புப்படத்திற் காய்களைச்செலுத்தினான் எ-று.

உண்டதை யொழிக்கும்வாச வேரகீ கொழித் தமேலே
வண்டலு மழுக்குஞ்சேரு முதாமுமாருவாசல்
உண்டத னிரு பைக்கண்டி பெருக்களி யுள்ளகெ றாண்டு
உண்டன புனைஞரெல்லாந் கதியெனக் கருதுவாரே,

(இ-ள்) உண்டஉணவுகளை (ஞானிக்கச்செய்து
வெளியிற்றள்ளும், ஆதவாயிலையிடுத் தி உவர்கீ கொ

முக்கிச் சேறணையவழுக்குத்திரண்ட இரத்தம்மாரு
தவாசல்நன்றுண்டு, அதலிருப்பைப்பார்த்துபொரு
த்த சங்கோஷத்தை மனதிற்கொண்டு வாலிபர்கள்
இதவே மோட்சமென்று கருதுகின்றார்கள். எ-று.

வேறு

காந்தொருவன் கண்தொடுக்க மேற்பறக்கும் ராஜாளி
கருத்தய் கண்டே

உரத்து சிறுகானகத்தி லுயிர்ப்புறாபேதனக்

குரைக்குங் காலை

வினாந்த விடர்தீண்ட வுயிர்விடும் வேடன் கணையால்
வல்லாறும் வீழ்த்த

நான்செயலே யாவதல்லாத் தன்செயலா லாவதுண்டோ
வறிவுள் ளோரே.

(இ-ள்-) ஒருகாட்டில் ஒளித்திருந்து வலியகணை
தொடுக்கும் வேடனைக்கண்டு பபக்திபறந்த புறாக்க
ளிரண்டில் ஆன்புறாவானது பெட்டைப் புறாவைப்
பார்த்து கம்மைப்பாட்சிக்கக் கருதி பூமிசிலவேடனி
ருக்கின்றான். ஆகாயத்தில் இராஜாணிப்பாட்சிபறக்கி
றது பாதுசெயவேரமென்று விசனப்பட அந்தச்ச
மயத்தில் அவ்வேடனை புதலிலிடுக பாம்புகடித்து
அதனைவாச இறக்க. அவன்னைநிர்லிவிருத்த அம்பு
விடுபெடடுமேற்பறக்கும் இராஜாணிபக்கொன்றுவி
ழ்த்தியதென்றால் எல்லாம் கடவுள் செயலா லாவத
ல்லால் தன்செயலா ளொன்றுமாவதில்லை எ-று

கொல்லலை வேற்கயற்கள் கொவ்வையக் கனிவாய்மாதே
கல்லவன்மெய் யிற்புண்டு காலிகாபாண மீதிற்

சொல்லரிற் குன்றிசேடிக்குடியதென்றோ வென்றான் (ரூள்
மெல்லியல்கண்ணும்வாயும்புதைத்தனன் வெண்பூத்தென்

(இ-ள்-) கொல்லலையிற் நரத்தி:கூர்மைசெய்க
வேலாயுதமுள், வெண்டைமீனையமொத்தகண்களூர்
கொவ்வையப்பழம்போன்ற செயல்த வாயினையுமுள்

என்பெண்ணே? நல்லதுபரணங்களை தக்கதினனிந்து
 காசியினுபரணத்தில்குற்றம் பொருந்திபகுன்றி மணி
 யைப்புனைந்தது யானுகாரணம் என்ன அம்மேன்
 மையை யுடையவள் வெட்கித் தனது கண்ணையும்
 செவ்வாயையமுழங்கி கொண்டு வெள்ளை முந்திகண்
 றசொன்னாள். எ-று. (க0க)

தலைவன் கூற்று

கவிவிருத்தம்,

அருகிலிவ ளருகிலிவ ளருகில்வர வுருகுங்
 கரியகுழன் மேனியிவள் கானமயில் சாயல்
 பெரியதன மிடைசிறிது பேசையிவளையோ
 தெருவிலிவ ணின்றகிலை தெய்வமென ளாமே.

(இ-ள்) கறுப்புநிறம்பொருந்திய கூந்தலையும் அழ
 கிய மேனியையய், கானமயிலைப்பே-லுஞ் சாயலை
 யும், பாரித்தமுலைகளையும் சிறுத்த விடையினை யுமுள்
 ளபெண்ணுணவள் பக்கத்திலவர மனமான துருகும்
 ஐயோவீறுயில்- இவள் சிறந்தாட்கிலையை கோக்கில் தெ
 ய்வப்பெண்ணெனறே மயகவிச்சொல்லுதல் வேண்
 டும். எ-று. (க0எ)

பாங்கி கூற்று.

கேள்வறு:

அலகு வான்விழி யாயிழை னன்னுதற்
 திலகக் கண்டெதிர் செஞ்சிலைமாரணல்
 கலக மேசெயல் கண்ணிது வாமென
 மலரம் பைக்கையும வைத்து வணங்கினான்.

(இ-ள்.) வானாயசத்தவை யொத்த கண்ணுடைய
 எங்கள் அன்னியினது நல்லநெற்றியிலுள்ள பொட்டி
 னழகை செவ்வியவில்கையுடைய பன்மதன்கண்டு க
 லகாவினைக்கூட அண்ணே வெண் முகினைந்து தன்மல
 ரம்புகளைந்தையும் (அவள்முன்) வைத்து வணங்கி
 னான் எ-று, (க0அ)

கவி சிலைத்துரை.

ஞாய்ஞ்சின்று கூத்தாடிய கோலத்தைக் கண்டே
தாக்கு முன்புகாய் பாடிக்கொண் டாடியவதுபோல்
கரங்க ணீட்டியே பேசிய கசடரைக்கண்டு
சிரங்களாட்டியே மெச்சிடு மறிவினார்செய்கை,

(இ-ள்) ஞாய்ஞ்சின்று கூத்தாடியின்ற அழகைப்பார்த்து
ஒருநாள்தானும் ஆவ்வாறாடக் கருதிணழைப்பா
ட்டுடனவீதியில் ஆடிய தபோல கைகளைநீட்டிப்பே
கடிமூடர்களைக்கண்டு மெச்சித் தலைகளை யாட்டித்
தாங்களைத் தாங்களே மெச்சிக்கொள்வது அறிவில்
லார்தொழில். எ-று. (௨௦௬)

அறசீரடியாகிரியவிரூத்தம்.

வில்லது வினாந்த தென்றும் வேழமா ந்தய்கிற் றென்றும்
வல்லியம் பதுங்கிற்றென்றும் வளர்கடா பித்திற்றென்றும்
புல்லர்தஞ்சொல்லுக்கஞ்சிப்பொறுத்தனர் பெரியோரென்
றும், நல்லதென்றிரு கவேண்டா கஞ்செனக் கருதலாமே.

(இ-ள்.) வில்லனைந்து வொடுத்தல், யானைசித்திரை
செய்தல், புலிபதுங்குதல். கிடர்பின்வாங்குதல்கீழ்
மக்கள் சொல்லுக்குப்பயந்து பெரியோர்பொறுமை
யோடிருத்தல், இவைகள் யாவையுடனமைபென்று.
நினைக்கக்கூடாது விஷமென்றே சிந்திக்கவேண்டிம

சலந்தனிற் கிடக்குமாமை சலத்தைவிட் டசன்றபோது
கொலைபுரி வேடன்கண்டு கூரயிற் கொண்டுஊவ
வல்லினு வவனைவெல்ல வகையொன்று மில்லையென்றே
கலையெலி காகஞ்செய்த கதை பயன விளம்புவோமே.

(இ-ள்.) தண்ணீரிலிருந்த ஓராமைகரையில் வந்த
பொழுது அஸ்தக்கொல்லுக்கொழிக்குடைய ஒரு
வேடன்பார்த்துப் பிடித்து வலைபிவிட்டுக் கட்டிக்
கொண்டுபோக அந்த ஆமைக்குப் பிராணசினேகித
மாகவிருந்த ஒரு மாணும், எலியும், காகமும், தங்க
ள்வல்லமைபினால் ஆவ்வேடனைஊபிர்க யாதொரு

சு அ விவேகசிந்தாமணி

வகையிலுமுடியாதென்றநினைத்து ஒருவித தந்திர
த்தால் ஆமைவயத் தப்புவித்த கதைவேயாகும் (நீசெ
ய்தகாரியம். எ-ற. (ககக)

நிலமநிற்குணவான் ஞேன்றி வீன்குடித்தனரும் வாழ்வார்
தவமெலாம் வாசத்தோன்றும் சந்தனமரத்திற் கொப்பாம்
நவமிலாக் கயவன் ஞேன்றினன் குடித்தேசம் பாழாக்
குலமெலாம் பழுதுசெய்யும் கோடரிக்காம்பு நேராம்.

(இ-ள்.) உலகத்தில்கல்லகுணமுடையவனாய் ஒரு
வன்பிறந்தால், அவனை அவனது குலமுழுதும்வாழ்
வையுடையும், சந்தனநிரூட்சம்போல் எத்திசையினம்
புகழ்மணக்கும், நன்மைபில்லாக் கீழ்மகனாய் உதித்
தால் அவன்குலமும் தேசமும் பாழுடையும், கோடரிக்
காம்புபோல்தன் னாதிக்கு ாணங் கருண்டாக்குவான்

வியபிசாரத்தைக் கைக்கொண்ட பருடபாரியர்

களுக்குள் நடந்தசம்பாஷணையை

தலைநிதொழிக்குக்கூறியது

என்சீர்க்கழிசெடிவாசிரியலிருத்தம்.

உயிரினை யானுடன் கலந்த வுனவறிக் தீண்டெனை
மணத்தோ னுடறிச் செய்கை
செயலெனை யென்றிலை மறைகா யெனத் தணவா
தகலவிரு வகையுக் தீதென்
றவில் விழியாய் மயற்பொது ஆழ்வுவி ததினும்
பெண்மதியே னதுவு முழின்
இயலென வன்னுவ ருரைத்தார் சான்று? யெனப்
புகன்றே னின்புற் றுனே.

(இ-ள்) வேல்போலுங்கூரியகண்டையுடையதோ
ழிபே? எனதுயிரிலுஞ் சிறந்த சோரநாயகனிடத்தி
ல்கான் கூடிக்குவாளிகளும் மர்மத்தை எனதுசொந்
தநாயகனறித்து இலை மறைவு காய்மறை வென்றில்

லாமல் என்மேற் கோபங்கொண்டிப்படிப்பட்டத
காதகாரியஞ் செய்யத் துணிந்தமைக்குக் காரணம்
யாதென்றசேட்க அப்போதுவான், உண்டென்ப
தும், இல்லையென்பதுமாகிய வீரண்டிகாரியங்களும்கூட
குற்றமாகமே முடியுமென் நெணக்குள் யோசித்து
காமம்பொதுவென்று தலைசெழுதிய வெழுத்துத்
தவறாதென்றும்சொன்னேன், அவர்முன்னிலு மதி
ககோபங்கொண்டு விதியை மதியால்வெள்ளக்கடா
தாவென்ன அதற்குநான்ஐயோ யென்புத்தி பெண்
புத்தியல்லவா ஆண்மக்களுக்கும் சிறந்தபுத்தியு
ம், ஊழின்படியே வடக்குமென்று, பெரிதெயர் கட்ட
டனை யிடமிருக்கின்றார்களே, மேலும்இ சற்குச்சாட்
சி தாங்களே பிரத்தியட்சமாயிருக்க வேறுத்தவிர
னேன் என்னை அலைக்கேட்டு மனமகழ்க்கனர்.
இதையறிவாயா க-உ.

(சுகக)

கட்பிடைக் குய்யம்வைத்தார்பிறர்மனைகவத்தைச்செய்வார்க
கட்புடைக் காமத் தியாந் கன்னியை விவகி னோரும்
அட்டி னஞ்ச ின்றோ ராயுளுக் கொண்டு சின்று
குட்டகோய் காகிவ் வீழ்த்து குளிப்பவ ரியர்க்கண்டாய்

(இ-ன்.) சினேகத்திலவஞ்சகஞ் செய்வதும், அய
லான்மனை வி இன்பத்தை சிச்சித்தவனும், காமாக்
கினியால்வருந்துவன்றகன்னியை அவனிக்ஷட்கதணி
யக்கலவாதவரும், கொல்லுத்தொழிவிமேற்கொண்
டபோர்க்களத்தில் பயக்கோடுபவரும் (ஆயே இவர்
கள்) குஷ்டனியாதியுடைந்து நெடுநான் உலகத்தில்
துன்பத்தையனுபவித்துப் பின்புநாகத்தில் சிழுவா
ர்கள் ஏ-று.

(சுகச)

மதியிலாமறையோன் மன்னன்மடத்தை யேட்கையா
வே, குதுவது காலத்தன்னிற் றோவாமென்றுரைத்த யாந்
றில், புதுமையாயெடுத்தபோது பெட்டியிற்புலியாயானே
அதிகுடன் கடியுண்டன்றே யருகாகடைந்தான் மாதோ.

(இ-ள்.) விவேகமற்ற ஓர்பிராமணன் தன்னிடத் தக்கவழி பயின்றுவந்த இராஜகுமாரத்தீயின் மீது லீடாமோகங்கொண்டு, அவன்புஷ்பலதிர்பாண காலம் மிகவுத்தோஷமுடையதென்றும், உடனே அவனைப் பேழையுடக்கஞ் செய்து நதிமுதலிய கீரோட்டங்களில் விட்டுவிட வேண்டிமெனலும் அவன் தந்தையாகிய அரசனுக்குத்தெரிவித்து, அவ்வாறே செய்யவிரும்பினபுரான் அந்தப்பெட்டியைத் தேடிக்கொண்டு ஆற்றோரமாகச் சென்றோரிடத்தி லப்பெட்டியைக்கண்டு அதையெடுத்ததாயினே இறக்க அதற்கு முன்னமே வேட்டையாடிவந்த வேறொரு அரசன் அப்பெட்டியைப்பார்த்தறிந்ததறிந்து அதற்குள்ளிருந்த தன்னிசையை அழைத்துக்கொண்டு வேட்டையாடிகப்பட்ட புலியையதிற்போட்டுப் பூட்டிப்பழையபடி யாற்றில்விட்டுவிட்டானால், அப்பெட்டிக்குள் யிருந்தபுலி ராப்பிராமணனையடித்துக்கொல்ல அதனுன்றந்து நாகத்தை யடைந்தான். எ-று. (க௭௫)

மையது வல்லியம்வாழ் மலைக்குகை தனிற்புகுந்தே ஐயமும் புலிக்குக்காட்டி யடவியிற்றுரத்தகங்கலை பையவே சரிக்கோளாலே படுபொருளு ணரப்பட்ட வெய்யவம் யிருகத்தானே கொன்றிட விழ்த்ததன்றே.

(இ-ள்.) ஓராட்கிக்குடாவானது புலியிருக்கும்படியான ஒரு குகைக்குட்புகுந்து அப்புலியை ஒரு விதமாய் மிரட்டிச் சந்தேகத்தைக் காட்டிக் காட்டி வந்தபுலியை மிரட்டுகிற காலத்தில், ஏதிரில்வந்த ஒரு நரியின்கோளால் அப்புலியானது உண்மையைத் தெரிந்துக்கொண்டு அவ்வாட்டின் மேல்பாய்ந்துசொல்ல ஆட்டுக்கடாயிறந்தது. எ-று. (க௭௬)

வேறு.

மக்கை கைகேசி சொந்தேட்டு மன்னர்புகழ்
தசாதனும் மரண மானுள்

செய்கமலத் சிதைசொல்லை சீராமன் கேட்டவுடன்
 சென்றான் மான்பின்
 தங்கை யவள் சொற்கேட்ட ராவணனுங் கிளையோடு
 தானு மான்டான்
 எக்கைசொற் கேட்பதெல்லாம் கேடுவரும்
 பேருவகோர் கைப்பர் தாமே.

(இ-ள்.) அரசர்புகழும் தசாதன் கைகேசரியுள்
 னும்பனைவிடின் சொற்கேட்டு மாணமடைந்தான்,
 ஸ்ரீராமபிரான் ஜானகிசொற்கேட்டு மான்பின்சென்
 று வருந்தினான், இராவணன் தன் தங்கைபாகியசூர்
 ப்பகைகயின் சொற்கேட்டுத் தன் சுற்றத்தோடு மா
 ண்டான் ஆகலால் ன்திரீசன் சொற்கேட்பதெல்லாம்
 னுன்பத்திற்கே விடமாகும் உலகத்தவரும் கைப்ப
 பர்கள். எ-று. (கக௭)

வேறு.

* ஆதியா யிருவர்கட்புக கவமதிப் புற்றவர்க்குள்
 குகினூற் சபடஞ்செய்து துணைபிரிக் திடுவென்றால்
 வேதியன் பலர்வாயில் வேகைதாய் பச்சைநாவி
 ஆதிய கதைபோலாகி யருகா கெய்துவாரே.

(இ-ள்.) முதலில் ஒற்றுமையான கிணைக்கைத்
 கொண்டிருந்த இருவரும் ஒருவரை மற்றொருவர
 அவாறிக்க னேண்டுமென்றெண்ணி, அகற்குரியல
 ளுக்ககங்கள் பலவாகச்சொந்து அதனால் பகைக்கர்த்து
 ஒருவரைவிட்டொ ளவர்பிரிவது ஒருதாசியானவள்
 தன்மகனோடு இணைபிரியாது கூடுக்குவாவி வந்த
 ஒரு பிராமணனுடைய குலத்தில் பச்சைநாவி யை
 வைத்து ஆதிய கதையைரியாப்பாகும். எ-று.

அருமைமயம் பெருமைதானு மறித்துடன் படுவர்தம்மால்
 இருமைபு மொருமையாடி மின்பிறந்தேது யுண்டாம்
 பரிவிவாச் சருணிபோலப் பண்புகெட் டவர்கடம்பால்
 ஒருமையி னிசயமெய்து மேதுலெய்யரு மன்னே.

* இக்கதை சிந்தாமணியி னுள்ளது.

(இ-ள்.) ஒருவருடைய அருமைபெருமைகளை யறிந்து உடன்பாடான சினேகஞ் செய்வார்களாகில் இம்மை, மறுமை, இருமையினும் ஒரேவிதமான இன்பத்தை யடைவதற்கே துடிக்கலாகும், சஞ்சையைப் போல அன்பில்லாமல் துருணல் கொண்டவர்களின் சினேகத்தால் பென்மேலும்பாவங்களே அடிகப்பட்டு நரகவேதையுண்டாகும். எ-று.

ஒருவனே பிரண்டொக்கை யூன்பொதி யானாரற்றம் உருவமும் புகழுமாகு மதற்குள் றீயின்பமுற்று மருலிய யாக்கையிடுகே மாய்க்கிடு மந்றியாக்கை திரமதா யுலகமேற்றச் சிறத்துபினு னிற்குமன்றே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் மனிதர்களுக்குப்பொய்யுடம் பென்றும், புகழுடம்பென்றும், திரண்டிடம்புகளுண்டு, அவற்றுள் இவ்வுலகவின்பங்களை தகர்வதற்கே துவாகியுள நற்பெருந்திய மாபிசெயிண்டமாகிய பொய்யுடப்பு இவ்வுலகத்திலேயே நிலைநின்றி மாய்க்குவிடும் புகழுடம்போவெனில் இம்மை மறுமைகளுக்கே துவாய் என்று மழியாமல் உலகமெங்கும் சிறத்த கீர்த்தியோடு நிலைநிற்கும். எ-று. (கஉ0)

கவி விருத்தம்.

வேலியானது பயிர் தனை மேய்க்கிட விதித்தாற்
காலானைய னுயிர் தனைக் கவர்க்கிட நினைத்தான்
ஆலமன்னையர் பாலகர்க் கருத்துவ ரானால்
மேலிதோர்க்குடன் யார்கொலோ விவக்குவர் வேர்தே

(இ-ள்.) அரசனே கால சஹர்பட்ட வேலியே பயிரையுண்ணவும், எயன் உயிர்களைக்கவரவும் கொல்லத்தக்கவிஷத்தைத் தாய்பார்களே பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டவும் நினைப்பார்களாகில் இதை யறிந்து நடுப்பவாய்வா. எ-று. (கஉ1)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அ நங்கெடு நிதியுங் குன்று மாலியு மாயுங் காய
ந க்கெடு மதியும் போகி ணீண்டதோர் நாகிற் சேர்க்கு

மறங்கெடுமறையோர் மன்னர் வணிகர் கல்லுழலோரென்று
வ், குலங்கெடு வேசைமாதர்குணங்களைவிரும்பினோர்க்கே

(இ-ள்.) சாந்தகுணத்தைபுடைய சேவநியர், அரசர், வைசியர், உழவினர் என்னும் ஜாதிகளினுயர்வைக்கெடுக்கத்தக்க பாத்தையரை இச்சித்தவர்களுக்கூத்தநாமங்கெடும், செவ்வங்குறையும், உயிரழியும், தேககாந்தியுமாவும், புத்தியுங்கெட்டு நீண்டநாகத்தை யடைவார்கள். ஏ-று. (கஉஉ)

இரண்டு சகோதரிகள் தங்கனிடத்திற்

கலந்த இரண்டு தலைவர்களைப்

பற்றிக்கூறியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரலித்தான்பன்சுதன் தம்பி மைந்துனனண்ணன்னைவில்
வரமுத்தி யாபுதம் பூண்டவன்காணு மற்றக்கவஞ்சு (யே.
பாமன் நிரியைய யேந்தியமைத்தன் பகைவன்வெற்பை
புரமென்றெடுத்தவன்மாற்றான் தன்சேவகெனூண்டொடி

(இ-ள்.) தங்காய் எனவீட்டிற்றகு வந்தவன் தாமரைக்குச்சினை + னுடையகுரியன், அவன்புத்திரன் கர்னன், அவந்தம்பி அருச்சுனன், அவ்வருச்சுனன் மைத்துனன்கிருஷ்ணன், அக்கிருஷ்ணன் தாமயன் பலராமன், அப்பலராமன்கையினுள்ள ஆபுதம்கலப்பை, அக்கலப்பைபூண்டிருப்பவனாகிய எழமைக்கடாவென் றறிவராயக, வென்றுசொலவி உண்ணித்திற்றுவந்தவன்யாரென்றுகேட்க தமக்காய் சிவபெருமான்வசிக்கும் கபிலைமலையை யெடுத்த விராவணன், அவ்விராவணனுக்குப்பகைவனாகியஸ்ரீராமசிரானுக்கு காசத்துவம் பூண்டவனும், அவ்விராவணனேடு பகைத்து எதிர்த்தவனும் பர்வதங்களையெல்லாம் இலசாகப்பெயர்த்தெடுத்தவனுமாகிய ஆஞ்சனையன் எனவே குரங்குகள் றறிவராயக. ஏ-று.)

இரண்டினன்பர்கள் தாங்கள் கங்கிசெய்த
மங்கையர்களியல்பைக் கூறியது.

சங்கரன் தேவி தமையன்மனைவி தனக்கு முத்தரன்
அங்கலனேறிய வாகனங் காணாமற் தங்கலனோ
கொங்கைக ளீரைக் துடையவளாயிக் குவலயத்தில்
எங்குக் திரிகின்ற வயிரவரூர்தி யென்றேகீளையே.

(இ-ள்.) ஒருவன் மற்றொருவனைப்பார்த்து நண்ப
னே நிகலந்த மங்கை எத்தகையபாளென, சிவபெரு
மானுக்கு நாயகியாகியபார்வதி, அப்பார்வதியின்
தமையன், விஷ்ணு அவ்விஷ்ணுயின் மனைவி இலக்
குமி, அவ்விலக்குமிக்கு முன் பிறந்தவன் முத்தேவி,
அம்முத்தேவிபாணவனேறிய ளா னபாகும். எனவே
சமுதையென்றகூற அதைக்கேட்ட மற்றவன் கா
ன்கலந்த மங்கையோவெனில் வயிரவக் கடவுளின்
வாகனமாயி, பத்து முகைகளை யுடையவனலாயும்.
எங்குக் திரிகிற ளாயென்றறிவாயாக. ()

அதுசீரடியாகிரியலிருத்தம்.

இந்திரன் பதங்கள் குன்று யிறையவர் பதங்கள் மாறு
மந்தர நிலைகள் பேற மறுகயல் வறுமை யாகும்
சந்திரன் சதிரோன் சாயுக் தரணியிற் தேய மாளும்
அந்தணர் சருமங் குன்றில் யாவரோ வாழ்வர் மண்ணில்.

(இ-ள்.) வேதியர்கள் தாங்கள் செய்ந்ததற்கு கிரி
யைகளை செய்யாதொழிந்தால் இந்திரனதுசெய்வ
ங்களும் குறையும், இராஜாக்கள் வாழ்க்கையும்மா
றும், மந்தரபலையினது நிலைகளும் பெய் ம, எவ்வி
டங்களினும் வறுமைமிகுதியும், சந்திரசூரியர்களு
ம் நிலைகெடுவார்கள், பூவுலகமெல்லாம் பொலிவழி
ந்துநிற்கும் உலகில்வாழத் தக்கவர்பார், எனு. ()

நனைவி கூற்று

எழுசீரடியாகிரியலிருத்தம்.

என்னென்று முத்தனைக் குனிக்கு யிறையனை
யக் களைக்குமே யன்று

மன்னனைக் கன்று பின்னைக் குகரை வன்புனால்
 வருந்தி வாடுவனே
 முன்னனைக் கொன்று பின்னைப் புரத்தமுது
 பகையவன் பிதாவருமல்
 என்னனைக் கொன்று விசயனைப் புரத்த கவத்
 துவராம கிருஷ்ணயனே.

(இ-ள்.) என் தாய்க்கு மாத்திரமல்ல, முத்துக்கு
 தாயான கருப்பை யில்லாகவளைக்கும் மனமதனுக்
 குத்தாயாகிய ஜலக்குமிக்கும், பிறப்பிடமான சமு
 த்நிரத்தாலும் பெற்றதாய்க்கு யல்லாமல் சிவன்
 ரந்த தாய்க்கு முதனிய குயிற்பட்சியாலும், துன்ப
 முற்றுவாட்ட மடைவேனே இராமாவதாரத்தில்
 முத்தவனாகிய வாலியைக் கொன்று இளையவனாகிய
 சகிஷனை இரகித்தபழமைபானபகையை, அவன்
 தந்தையான இந்திரனடையாமல் கிருஷ்ணாவதாரத்
 தில் கர்ணனைக் கொன்று அர்ச்சுனை இரகித்த
 கௌஸ்துவாபரணமணிந்த இராம கிருஷ்ணனே.

நேரிசை வெண்பா.

பண்புடையர்க் கோர்பறவை பாவத்திற்கோ நிலக்கம்
 கண்பிலரைக் கண்டக்கா னாற்காலி—தின்புலியை
 ஆன்வார் மதுரை யழகியசொக்கர்க் கரவம்
 நீன்வா கனகன் னரிவம்.

(இ-ள்.) நற்குணமுள்ளவருக்கு, ந (கொடு) பாங்
 ச் செய்கைக்கு, அஞ்சு (பயப்படு) நண்பற்றவரை
 க்காணில், விலங்கு (நீங்கு) வலியிருந்த உலகத்தை
 ஆளும்படியான மதுரை சோமகாதரேசருக்கும் ப
 ணிவிடைசெய். ஏ-று. (கஉஎ)

* கவத்துலம் என்பது கபடமென்றும் பொருளுக்
 கும் இடமாய் நின்றது.

அரவம் நீன்வாகனகன் னரிவம் என்றதில் அரவம்-
 பணி, வாகனம்-விடை, நீளம்-செய், எனவே பணுவிடை
 செய் என்பது பொருள்.

முழுமுற்றதிகளின் உணவாதிகளைப்பற்றிக்

கூறியது.

தெவ னனைபயறு செக்கெற் கடுகு
மறிதிரி தண்டு மணி துற்—பொறியரவும்
வெற்றேறு புள்ளன்னம் வேதனான் மாறுக்குக்
சற்று முன்புவே கறி.

(இ-ள்) பிரமனுக்குப் பயறுகறியும் செக்கெல் உணவும் தண்டம் ஆயுதமும் உபகீதம் பூஷணமும் அன்னம் வாகனமும், சாமரைவசிக் குமிடமாம், விஷ்ணுவுக்குவெண்ணெய் அறியும் ஆமிடணவும், சக்கரம் ஆயுதமும், செளஸ்துவம் ஆபாணமும், கருடன் வாகனமும், கடல்சிக் குமிடமாம், சிவபெருமானுக்குபீள்லைக்கறிகறியும், விஷம் உணவும், மரன் ஆயுதமும், சர்ப்பம் பூஷணமும், நிஷபவாகனமும், திருக்கைவாயம் வசிக் குமிடமாம் ஈ-று. (கஉஅ)

பிரம்பார்த்தா வீசனயன் நேவிதனைப் பார்த்தான்
கரம்பார்த்தான் செவ்வகமலக் கண்ணன் உரஞ்சேர்
சிலைவளைத்த திண்டோளன் பிராம வண்ணான்
சிலைவளைத்த வெண்மைதளைக் கண்டி.

(இ-ள்.) சிவன் தலையைப் பார்த்தான், பிரமா தன்மனை விலையப்பார்த்தான், சிவந்த நாமரைபோலுங்கண்ணன் கண்ணையைப்பார்த்தான், பலமுடைய மலையைபும்வளைக்கச் செய்யப்படியான புயமுடைய ஸ்ரீராம னென்னும் பெயரைபுடைய வண்ணான், வஸ்திரம் வெளுத்துக் கொடுத்த வென்னை நிறத்தைப் பார்த்தவுடனே. ஈ-று. (கஉஆ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

கரியொன்றுபொன்மீகும்பையேறக்கற்றவர்குழ்த்துதொழ
கரியொன்று செவ்வன் துலாத்தினிலேறி விருண்டமஞ்ச
சொரிசின்ற காதலின் சோற்றினி லேறித் தொடர்ந்துவர
கரியொன்று சொந்தக்கன லேறிவந்தது கக்கனத்தே.

(இ-ள்) யானே உருவமைந்த சணபதி பெருச்சா
 ளியிலேறியும், கன்னிமாண்கன் சூழ்த்து துதிக்க மு
 ருகக் கடவுள் மயிலேறியும் சூலகொண்ட மேகன்
 கள்படர்ந்து மலைய பொழிசின்ற பருவதத்தி ஊற்ப
 வித்த உமாதேவி அண்ணப்பட்சிபிலேறியும் சம்பு
 நத்திலேறியும், நம்பிடத்தே வந்தாரகன். * (1)

ஒருபாதி மால்கொள மற்சூருபாதி யுமையவன்கொண்
 டிருபாதி யாலு மிறந்தான் புராசிரிசு சிதியோ
 பெருவாரியிற் பிறைவானிற் சர்ப்பம் பிலத்திற்கற்ப
 தருவானபோசூலகொடைபுண்கையோடென்சைத்தன
 னே

(இ-ள்.) ஒருபாகத்தை விற்றனூ கொள்ளவும், ம,
 ந்ருபாகத்தை உமையவன் கொள்ளவும், ஆக
 இரண்டு பாகத்தானும் நாரிபுர சம்பாசகத்தானை
 சிவன் இறந்து போயினான், சங்கரிநி ளானத்திறும்,
 ஆதிசேடன் பாதுளந்நிறும் புருசுமது, போள ம
 காராஜனே கற்பக விருட்சம்பிபாதும் கொடை, த
 தன்மை உன் கையிலும் மையிலேன்றிய தன்மை உ
 ன் கையிலும் கொடுத்தனன். எ.து. (28.6)

சம்பமத கடகளிற்சூன் நிம்பிவாரமுல் சணபதிதன்
 பெருவயிற்றைக் கண்டொரடி
 பும்பொலாம் விழித்திருத்தா ரயிர்யெந் செல்சையுடைப
 வதுமுகவனூவ கண்ணீராசூசூன்
 பசம்புகடர் கண்ணலுமோ நற்கண்டாக்மால் பவகடைச்
 தா, னுமையமுடந் பாதியானூவ்
 ஆம்புலியைப் படைத்திடுவ தவமாதெயென் நவனுமன்ன
 மிறக்காம லலைகின்சூனே.

(இ-ள்) சம்பமதக் னேட்டுகடிய யானே முக மு
 டையவாரய்த் திகத்திலேறில் அமருவணபதியினூ

* மிகுபொன்மை - ந. சந்தாளி, கரியொன்று செல்
 வன்-முருகன், துவ-ஸ்கானக்க
 காசியின்-கரைபுமை, சோது-அன்னிப்பி, மாயாம மயில்-
 கந்தி, (நம்பி.)

டைய மெருத்த வயிற்றைப் பார்த்துப்பபக் து, தே
ர்கள் இமையா திருத்தர்கள், வேலாயுதத்தைக்கை
யில் வைத்திராசின்ற ஆறுமுகன், சண்ணீராணன்,
பெருத்திய அக்கினிக் கண்ணையுடைய சிவன் விட
த்தை யுண்டான், மகாலக்ஷ்ணபயம் அடைந்தான்,
உபாதேசியும் தெரம்பாதியானான் பிரமா உலகத்தை
ப்படைத்திடுதல் வீண் என்று அன்னம் இரகசாம
ல் அலைந்தான். எ-று. (152)

காமமேகுவத்தினையும் காலத்தினையுக்கெடுக்கவந்த சள
கம் காமமேதரித்திரங்க ளனைத்தையும் புகட்டிவைக்கு
ம் கடாரம் காமமேபாகதிக்குச்செல்லாமல் வழியடைக்
கும்பாடல், காமமேயனைவரையும்பகையாக்கிக்கழுத்தரி
யுக்கத்திதானே.

(இ-ன்.) பெண்கள் மயகதமாகிய (காமமே ஜா
தி தெறியையும், கன்மையையும் கெடுத்து விடுப்படி
யான சூர்மம், வறுமைசனை நிறைத்த சைத்திருக்
கும் பொக்கிஷம், முத்தி மார்க்கத்திற் செல்லாமல்
டைத்திருக்குக் கதவு அனைவரையும் பகையுண்டா
க்கி கழுத்தலுக்கத்தக்க வரளாயுதமாம் (எ-று.)

சலிக்கலைத்துறை.

தடாரி தண்ணுமை பேரிசைகல் வரிடக்கை
கடாக மெக்கணு மதிர்ந்திட வொலித்திடக் காணல்
விடாத காணகல் தண்ணியபுருடனை விழைத்தே
அடாதுசெய்த மக்கையர் வகையொலித்தல் போலாமால்

(இ-ன்.) பர்ப்பை, மத்தனம், பேரிசை, சல்வரிடு
க்கை, காரா, முதலியவாத்தியங்களை திர்ந்திரி சப்
தித்தலைப்பார்த்தலானது விடக்கூட வெட்கம்நீ
ங்கி அன்னியநாயகர்களை இடக்கூடப்பொருத்தாத

* இமையா திருத்தலம் அன்னம்-ஓதிமம், இவைசனை
று-பனிரெண்டுள்ளதை வியத்து புதுமையாகக்கறி யிருக்கி
ன்

டைய மெருத்த வயிற்றைப் பார்த்தப் பபக் கு, தே
ர்கள் இமையா திருத்தார்கள், வேலாயுதத்தைக்கை
யில் வைத்திராநின்ற ஆறுமுகன், சண்ணீராளுன்,
பெருந்திய அக்கினிக் கண்ணையுடைய சிவன் விட
த்தை யுண்டான், மகாலிஷனுபயம் அவைந்தான்,
உயாதேரியும் தெயம்பாதியானான் பிரமர உலகத்தை
ப்படைத்திருந்தல் வீண் என்று அன்னம் இரங்காம
ல் அலைந்தான். எ-று. (152)

காமமேருவத்தினையும் கலத்தினையுக்கெடுக்கவந்த சள
ங்கம் காமமேதரித்திரங்க னனைத்தையும் புகட்டிவைக்கு
ம் கடாரங் காமமேபரகதிக்குச்செல்லாமல் வழியடைக்
கூல்கபாடல், காமமேயனைவரையும்பகையாக்கிக்கழுத்தரி
யுங்கத்திரானே.

(இ-ள்.) பெண்கள் மயககமாயிய (காமமே ஜா
தி நெறியையும், நன்மையையும் கெடுத்து விடுப்படி
யான குற்றம், வறுமைகளை நிறைத்து னைத்திருக்
கும் பொக்கிஷம், முத்தி மார்க்கத்திற் செல்லாமல
டைத்திருக்குக் கதவு அனைவரையும் பகையுண்டா
க்கி கழுத்தறுக்கத்தக்க வாளாயுதமாம் (எ-று.)

கலிலிலைத்துறை.

தடாரி தண்ணுமை பேரிகைகள் வரிடக்கை
கடாக மெக்கனு மதிர்ந்திட வெளித்திடக் காணல்
விடாத காணகன் நன்னியபுருடனை விழைத்தே
அடாதுசெய்த மக்கையர் வகைபொலித்தல் போலாமால்

(இ-ள்.) பம்பை, மத்தனப், பேரிகை, கல்லரிஇட
க்வை, கரா, முதலியவாத்தியங்கள் திரிந்திருக்க சப்
தித்தலைப்பார்த்தலானது விடக்கூடாத வெட்கம்நீ
ங்கி அன்னியநாயகர்களை இர்த்தித்தப்பெருந்தாத

* இமையா திருத்தல்-சண்ணையா திருத்தல், ரா
று-பனிரெண்டு, பயம்-ஜலம் அன்னம்-ஓதிமம், இவைகளை
இயற்கையா யுள்ளதை விபந்து புதுமையாகக்கூறி விருக்கி
ன்றார்.

காரியத்தைச் செய்த பெண்களினது இயற்கைக்கு
ணங்கள் சப்தித்தலைக் கேட்டது போலாம், ஏ-து ()

வெண்பா.

மாலைப் பொழுதினது மஞ்சளணாத்தே குளித்த
வேலை யிழைக்கிடீர் விழித்திருக்கு—குணகிப்
பெற்றான் வளர்த்தான் பெயரிட்டான் பெற்றபின்னை
பித்தானு வெச்செய்யான் பின்.

(தி-ள்.) மாலைக்காலத்திலே மனத்துடன் கூடிய
மஞ்சானியலணாத்துப் பூசிக்கொடுத்த வேலைமெனக்
கிடீர்க்கு வண்பிழித்திருக்கு (கப்பலி) ஒருபின்னை
வினை)பின்னெடுத்தான் பெயரு மிட்டான்-ஆக்கண
ம்பெற்றபின்னைபானது கேக்களுக்கிட்டாக் கிருந
யாதொடுவான் ஏ-து. (123)

காத்திணத்தினைப் பத்திப்போக வண்பெய்வ
காத்திணத்தினைப் பத்திப்போக வண்பெய்வ
பெய்துக்கிடீர் கிடைப்பின்னெடுத்தபின்னை
கொப்பருக்கிடீர்க்கு நன்னகுப்பெய்வெய்துக்கிடீர்

(தி-ள்) காலமது (கிடுகிடீர்) அது பெறுக்கித்
தின்பத்தகு துணாகட்டி உளது, கமக்கு மாராநிரு
க்கின்ற செக்கைக்கோறு மனது, இயமனை செபிப
பத்தருப் பளுசாட்சர மகாமற்றிரம் வரவினன்னது,
கசியமன்(சாநிர்த்தையருகின்ற) பேயினுக்கு அனை
யொட்டி பூசியுளது, பிரயிப்பையடைந் னுள்ள
சென்மகோயாலிய பிணிக்ரு ஆசிரியணாடைய திரு
வருகோக்கமானது நம்மை கேசக்குசற்கு உளது. ()

பதினான்கு சிர்விருத்தம்.

தங்கியினகின் னன்புளிப்பு தானிதம்
பாத்திர பிதேவடம்
தாப்புக்கேற்ற முன்னகேவலடைசக்கி
முக்கி கைகார்தம்

கண்டகம் காண்பான பூணுமூல்தீது
 சமுத்திரையேவம் செந்தண்ட
 சம்பலிபூசி துண்டைக் கரயிணைய
 கரண்டகம் கண்டமேற்றவதி
 துண்டமுநியநாய் கரண்டி கல்வெண்ணெய்
 துட்டுடன் பூட்டுமேத்தி
 சொல்லிய தென்னாக்குதறவதத் திருத்தித்
 தொகுத்த பற்பலவினு மமைத்துப்
 பெண்டுக ளிணையோ டெய்தவாகனனும்
 பெருகிவ ரீச்சிழவ்விநகு
 பிரணாயக் தங்குமிடஞ் சமைத்தண்டு புறப்படல்
 வாத்திரைக் கழகே.

(இ-ள்.) அரிசி, மிளகுப்பொடி, புளி உப்பு மிகு
 இயான தாளிதபதார்த்த கறிவடகம், சமிதா, தண்
 னீர் அளவறிய னன்றுகோல், வந்திரங்கள், சக்கி
 மூக்கி அல்லது கொழுப்புண்டாக்குக் கருவி, கைராச்
 தல், அரிவாள் கண்ணாய், பூணுக்குரியசாமான்கள்,
 பாதாட்சை, துடை, கோணியாள், சிற்றணர்வு, அல்ல
 று பலகாராதிகள், கம்பளி, ஊசிநூல், வெற்றிலையா
 றிவைக் கழிவை, கரண்டகம், எழுத்தாணி, ஊறுரா
 ய்த்துண்டிகள், கரண்டி கல்வெண்ணெய், துட்டு
 டி, சத்திஇவைமுதலாகக் | சொல்லப்பட்ட வகைக
 ளெல்லாங் துறையில்லாமல் திருத்தத்தோடு பலவ
 வகைகளுஞ் சேகரித்து மூட்டிக் குணையோடு சரியா
 ன வாகனத்தோடு பெருத்தகிலையாயான ஜலம், கல்
 லிழல், மிறகு ஜனங்கள் கங்கும் இடங்கண்டுசமை
 த்துண்டு, பிரயாணஞ்செய்தல் வாத்திரைக் கழகா
 கும். எந்தவாறு. (௯௭)

விவேகசிந்தாமணி முடிபுறம்புடையதும்

முற்றிற்று.

Vasavikha

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொம் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை